

ÇİĞDEMİN SESİ

Aylık Çevrimiçi Dergi

Sayı: 78

Eylül-2022

www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVİRİMİÇİ DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi Aksoy
Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy, M.Sinan Kayalığıl, Zuhâl Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir. "Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz"

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

Merhaba,

Her yıl büyük ilgi gören Açık Hava Sineması etkinliğimiz bu yıl da ilgi görmeye devam ediyor. Birbirinden güzel filmleri açık havada, komşularla birlikte izlemeye devam ediyoruz. Her salı akşamı 20:30'da Can Yücel Parkındayız. Öncesinde çocuklarımız için çizgi film gösteriyoruz. Ücretsiz bu etkinliğimize komşularınızla birlikte bekliyoruz.

Bu yıl yaz etkinliklerimize farklı bir renk kattık ve Çiğdemim Park Konserlerine başladık. Her perşembe akşamı 20:30'da Can Yücel Parkında gerçekleşen konserlerimizde önemli, konuklar ağırladık. Son hafta Soprano Figen Genç ile harika bir yaz akşamı geçirdik. Eylül ayında da konserlerimiz devam edecek.

Eğitim desteği projemizin bu yılki başvuruları başlıyor. Üniversite, yüksek lisans ve lise öğrencileri için başvuruların ayrıntıları internet sayfamızda olacak.

Sevgi, saygı ve hoşgörüyle....

Fatih Fethi Aksoy

Çiğdemim Derneği YK Başkanı

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EDEBİYAT TOPLULUĞU

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu olarak yeni dönem kitap listemizi oluşturduk. Listemizi oluştururken önceliğimiz yerli yazarlar ve güncel kitaplar oldu.

Yaz tatilinde okuma listenize alabilirsiniz. Paylaşımı bol, sohbeti güzel sunumlarda buluşmak ümidiyle.

KİTAPLARIMIZ

- BAŞKALARININ TANRISI- Mine Söğüt
- BURASI RADYO ŞARAMPOL- Şükran Yiğit
- DÖNÜŞÜM- Kafka
- EVE DÖNMENİN YOLLARI- Alejandro Zambra
- GIRNATAÇI- Ercüment Cengiz
- KÖRBURUN- Hikmet Hükümenoğlu
- ÖTEKİ DÜŞLER- Yiğit Bener
- TATLI RÜYALAR- Alper Canıgüz
- UZAK TEPELER - Kazuo Ishiguro
- YEŞİL GECE- Reşat Nuri Güntekin
- HAYDAR ERGÜLEN- Şiir

Lezzet yazarlarından Tuğrul Şavkay (1951 – 2003), son yazılarından birinde, “Tarla domatesi mevsimi dışında domateslerden zevk almıyorum” diye yazmıştı. Şavkay’ı tarla domateslerinin lezzetinin dorukta olduğu 29 Eylül günü kaybetmiştik.

Çeyrek yüzyıldır her yıl ağustos ayının ilk haftasından itibaren evin domates gereksinimini karşılamak için Gölbaşı pazarına gideriz. Küçük bahçesinde lezzetine doyum olmayan domatesleri yetiştirip pazara getiren çok dost edindik. Bu yıl lezzetli domatesler bulamayınca aynı dostlardan bunun nedenini öğrenmeye çalıştım. Önemli bir bölümü fide yetiştirmekten vazgeçmiş, bir bölümü de paket tohum alıp yetiştirmeye başlamış. Eski domateslerin lezzetinden söz edince “Onlar dayanıklı değildi, pazara getirip yarısını salçalık yapmaya geri götürüyorduk” dediler.

Bu yıl domatesin lezzet cenneti olarak bilinen Çanakkale’nin Ezine ilçesine yolum düştü. Pazartesi günü ilçe merkezinde kurulan hafta pazarına lezzetli domates almak için sabahın erken saatinde gittim. Pazar, Ankara’da da görmeye alıştığımız domateslerle doluydu. Bir yetiştiricide güzelim Ezine domatesleri vardı. Eski bir dostu görmüş gibi sevindim. Tıpkı aynı yörede 45 yıl önce köy köy dolaştığımda rastladığım görünüm ve lezzette domateslerdi. Satıcısıyla tanıştım, sohbet ettik. Semih Bey, dayanıksız diye kimsenin eski tür domates üretmek istemediğini anlattı. Kendisinin babadan kalma tohumla üretimi sürdürdüğünü, bir iki lira fazlaya sattığını eklemeyi de unutmadı. O günlerde Ankara’da domates 15 liraydı, Semih Bey’den 7 liraya tüketebileceğimiz kadar domates aldım.

Biz Ankaralılar olarak Ayaş domatesinin hayranıyızdır, ama artık adı kaldı yadigar. Birkaç yıl önce Beypazarı yolundaki satıcılardan biriyle sohbet ederken benzer yakınmaları duymuştum: “Artık çok az ekiyoruz, onu da kendimiz tüketiyoruz, bunlar onun dayanıklı türü.” Satıcı sözlerini tamamlarken bahçesinin sonunda bir yeri gösterdi, “Orada biraz var, o kadar özledinse git kendin topla...”

Anadolu’da domatesin tarihi yenidir. Peru kökenli domatesin Avrupa’ya girişi 16. yüzyıla rastlar. Önce İspanyollar getirmişler yeni dünyadan. 18. yüzyılda Avrupa’ya yayılmaya başlamış, zehirli mi diye şüphe duyulmuş, ardından yavaş yavaş ekim alanı genişlemiş: Napoli Krallığı, İtalya’nın kuzeyi, Fransa’nın güneyi Korsika Adası ilk tüketim bölgeleri olmuş. 1790’larda Paris’ten kuzeye doğru yayılmaya başlamış. Osmanlı Sarayına 1830’da gelmiş ve bundan sonra hem kırmızı hem de yeşil domates düzenli olarak mutfakta yerini bulmuş. Yeşil domates kırmızısından daha fazla tüketilmiştir.

Mehmet Kamil’in Melceüt Tabbahin adlı 1844 tarihli yemek kitabında, yeşil domates bazı ekşili yemeklerde ve turşularda kullanılırken, kırmızı domatesin olduğu beş tarif vermiş: Şiş kebabı, domatesli yahni, domatesli pilav, sebze turlüsü ve domates salatası.

Türk yazınının ünlülerinden Selim İleri domates severlerdendir. Onun 1967’de İstanbul Kanlıca’da bir aşevinde yediği domates dolmasını günümüzde yapan var mıdır? İleri, öğrencilik yıllarında yediği dolmanın aşçıdan aldığı tarifini şöyle aktarır:

“Yağlıca kıymayı ince soğanla az yağda kavuruyormuş. Sonra domateslerden kapak açıp içlerini çıkarıyormuş. Bu içler de kıymaya ilave edilecek, biraz su, kıyma hafiften pişirilecek. Aşçıbaşı bir koca tepsi dolma için yedi sekiz kaşık pirinci pilav gibi haşlıyormuş. Pirinç, maydanoz kıymaya ekleniyor, hepsi karıştırılıp domateslere dolduruluyormuş.”

Bu için bir eksiği soğan gibi duruyor, biraz da karabiber ve tuzu da unutmamak gerek.

Domatesli pilavın hayranı da Ahmet Haşim’dir. 1933 yılının yaz başlangıcında hastalığının ağırlaştığı günlerde Yusuf Ziya Ortaç, doktora götürmek üzere Haşim’in yanındadır. Şair, yatağından kalkıp, giyinmek için odadan çıkar. Aradan zaman geçer dönmez. Dostu bakar ki, mutfakta domatesli pilav atıştırmaktadır. Yusuf Ziya, büyük bir şaşkınlıkla, “Haşim ne yapıyorsun?” diye sorar, şair, “Bırak Yusuf Ziya, nasıl olsa hastanede tuzsuz kabak haşlamasından başka bir şey yedirmeyecekler” karşılığını verir. Sonra da acı acı gülümseyerek: “Nasıl olsa öleceğim, bari ağız tadıyla öleyim.” Haşim de domates mevsiminin başında bu dünyayı terk etmişti.

ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Ağustos ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği onaylanan **Himmet TOPRAK'a** aramıza hoşgeldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli. Yıllık üyelik aidatımız 50 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560
IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Ağustos ayında aidat ödemelerini yapan aşağıdaki üyelerimize teşekkür ediyoruz. Yılın yarısı biterken aidat ödeme oranımız şimdiden %85 seviyesini geçti. Güven ve desteğiniz için teşekkür ederiz.

Atalay Dede	Gülseren Külekçi Yurt	Ozan Ağma
Ayçe Kocabaş	İlkan Alkurt	Özgür Emre Işık
Burhan Cahit Aksoy	Mahmut Taşeri	Ruşen Mutlu
Dilşat İçöz	Mehmet Ertuğrul Bekcan	Şemsinur Kızıldağ
Fatma Alev Akman	Nurcan Şenyurt	Yasin Kurnaz
Gönenç Bilge Sökmen	Nursal Yalçın	Yücel Gökçek

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Ankapark'ı ne yapmalı? Ulus'ta Mansur Yavaş'ın büyük yanlışı!

ANKARA İÇİN BİR BELEDİYECİLİK PROGRAMI-1

CemilTuran / Ekonomist-Gazeteci - Yeni Esenkent Sitesi

ANKAPARK'I NE YAPMALI ?

Çok güncel bir konu olduğu için Ankapark ile başlamalı. Melih Gökçek'in Ankara'yı kurutan 25 yıllık belediye başkanlığının simgesi durumuna gelmiş bir "çılgın proje" olan Ankapark, arkasında yargıya aktarılan birçok ihale kuşkuvarı bırakarak bir yıkıntıya dönüşüp Ankaralının 801 milyon dolarını yuttu. (İstanbul'un "çılgın projesi" olan Kanal İstanbul'u çağrıştırmıyor mu? Neyse ki ona başlanamadı bile).

ABB başkanı Mansur Yavaş buranın ne olması gerektiğini Ankara halkına sordu. Katılımcı bir belediyecilik örneği. Bu yaklaşım övgüye değer. Gelen tercihler arasında ilk sırada yeşil alan olması istendi. Ardından, hayvanat bahçesi, AOÇ, yürüyüş alanı, eğlence alanı gibi görüşler iletildi.

Hayvanları özgür bırakmalı. Hayvanat bahçesi olmamalı. Vahşi hayvanların yaşam alanı geniş ormanlar ve dev ulusal parklar. Hayvanları kafeslere tıkmak çok da insani bir tutum değil. Burası, var olan eğlence parkı özelliklerinin kimisi Gençlik Parkı içindeki Lunapark anlayışıyla korunarak, geniş bir ağaçlandırmayla, yürüyüş, futbol, voleybol, tenis, açık-kapalı yüzme havuzu vb. spor alanlarını, çocuk parklarını, bisiklet yollarını kapsayan, aşağıda örnekleri verilen türden, halka açık ve ücretsiz büyük bir kentsel park yapılmalı. Böylece ileride bir rant alanına çevrilmesi de önlenmiş ve Ankara 1.300 dönüm büyüklüğünde bir kentsel park kazanmış olur. 801 milyon dolar artık gitti. Hiç değilse, bir dev park kazanmış olalım. Dileyelim ki Ankapark denen garabet, AOÇ'nin yağmalanan son alanı olsun.

ULUS MERKEZİNDE ABB BAŞKANININ BÜYÜK YANLIŞI !

Ulus meydanında (meydan denecek bir alan değil ama tanımlamak için öyle diyelim) Atatürk heykelinin çevresindeki dört yapı; Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün eski ve şu anda boş olan binası, Anafartalar Çarşısı, Heykelin yanındaki Ulus Çarşısı ile karşısındaki 100. Yıl Çarşısının yıkılarak Ulus'a büyükçe bir

1927'den 2007'ye Ulus Atatürk Anıtı

meydan kazandırılması planlanmıştı. 25 yıllık Melih Gökçek kuraklığı döneminde kent estetiğini geliştirme anlamında belki de tek doğru proje buydu. Ulus Meydanındaki trafik de İtfaiye/At Meydanından başlamak üzere YİBA Çarşısına dek yeraltına alınacak, böylece Ankara, üstünde trafiğin akmadığı ilk görece büyük ve gerçek meydanına kavuşmuş olacaktı. Tünel yol yapılırken de, belki eski dönemlerden kimi tarihsel bulgular elde edilip müzelere gönderilecek ya da taşınıp korunabilecekti. Ancak Gökçek'in projesinin başka bir yönü de vardı. Sebze Halini, Modern Çarşısı ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü eski binasının (Ulus Hali yanında) yıkılması ile orada büyük bir çarşı-AVM yapmayı planlıyordu. Bu yolda Köy Hizmetleri binasının yıkımı gerçekleştirilmişti. Bu projenin rant yaratma kısmı iptal edilip, Köy Hizmetlerinin alanı da katılarak, aşağıdan yukarıya, tarihsel Ankara Palas'tan başlayıp yukarıda Sebze Haline dek, yaklaşık 300 x 60 metrelik (18.000 metrekare) dikdörtgen biçimli bir meydan kazanılabildi. Bu bile, dünya meydanları ölçeğinde düşünüldüğünde büyük meydan sayılmaz. Proje uygulansaydı Ankara'nın meydan yoksulu, hatta belirttiğimiz bağlamda hiç meydanı olmayan bir kent olduğu düşünüldüğünde önemli bir kazanım olacaktı. Batıda meydanlar kent estetiğinin ve yaşamının en

önemli merkezleridir ve büyük meydanları çoktur. Bunlar 40-80.000 metrekare arasındadır. Doğumuzdaki İran'da ve Türki Cumhuriyetlerinde de böyledir. Türkiye'de ise kentlerimizde, ilçelerimizde büyük meydanlar neredeyse yoktur. Akla ilk gelen İstanbul'un Taksim Meydanı bile 30.000 metrekare civarındadır. Ankara'da küçük bir meydan olan Anadolu (eski Tandoğan) Meydanı Ankara'nın ilk havaalanıydı. Burası da, yapılan Metro istasyon binasıyla birlikte meydan niteliğini yitirdi. Zaten meydan deyince, içinden trafik geçmeyen, yalnızca yayalara açık, üstünde toplumsal-siyasal etkinlikler de düzenlenebilen alanlar anlaşılır genellikle. Kent yaşamı oralarda ve büyük parklarda canlılığını yaşar.

Şimdi bu bölgenin tarihsel ve mimari değerine bakalım. **Atatürk Heykelinin çaprazı, karşısı, yanları 100 yıllık cumhuriyet tarihimizin tarihsel değeri en büyük alanıdır.** Tartışmasız böyledir. Türkiye'de böyle başka bir bölge gösterilebilir mi? Ardından yine erken Cumhuriyet döneminde yapılan, Kızılay yönüne doğru öteki kamu yapıları ve Bakanlıklar-TBMM bölgesi gelir.

Neden böyledir? Çünkü Kurtuluş Savaşımız, 1927'de yapılan Heykelin çaprazında bulunan Birinci Meclisten yönetildi. Burası 1915'te devleti yöneten İttihat ve Terakki Partisinin Ankara kulübü olarak yapılmaya başlanmıştı. Savaş nedeniyle yapı bitmeyince tamamlanıp Büyük Millet Meclisi binası olarak 23 Nisan 1920'de açıldı. Türkiye Cumhuriyeti de burada ilan edilerek kuruldu. Onun altında Sayıştay (Divan-ı Muhasebat) binası önce İkinci Ulusal Mimarlık tarzında, sonra yıkılarak modern mimaride yapıldı. Onun altında İkinci TBMM binası yapıldı. Tam karşısında Devlet Konukevi (Ankara Palas) yükseldi. Heykelin sağ yanında sonraları Sümerbank, yanında İş Bankasının zarif yapısı, onun da arkasında ilk Başbakanlık (sonraları Maliye ve Gümrük bakanlıkları oldu, şimdi Sümerbank binasıyla birlikte Sosyal Bilimler Üniversitesi) gibi önemli yapılar geldi. Heykelin hemen solundaki, Abdulhamit devri "Taş Mektepleri"nden üç katlı, güzelim bir **Öğretmen Okulu (Dar-ül Muallimat)** vardı (fotoğrafi yanda). İlk Meclise gelen milletvekilleri, Ankara'da otel olmadığından burada yatarlardı. 1950 sonrası, bir yangın bahane edilerek burası yıkılıp, Ulus Çarşısı/İşhanı yapıldı. Onun devamında, bataklıktan dönüştürülüp parka çevrilen Gençlik Parkı yönünde ve çevresinde kamu binaları yapıldı. Atatürk Heykelinin karşı sırasında ise Osmanlı, Ziraat, Merkez Bankaları binaları yükseldi. O nedenle caddeye Bankalar Caddesi denildi. Bu binaların bazılarını yabancı mimarlar (İş Bankası, Ziraat Bankası, Sayıştay gibi), çoğunu ise Türk mimarları 2. Ulusal Mimarlık anlayışı doğrultusunda yaptılar. Ne yazık ki yalnız Öğretmen Okulunun taş binası değil sonraları, o sırada bulunan albenili dış cephe binasıyla Merkez Postane binası da yıkılıp bugünkü sıradan ve zevksiz PTT Genel Müdürlüğü binası yapıldı (fotoğrafi yanda).

ABB Başkanı Mansur Yavaş, **Ankapark'ı** halka sorarak "burayı ne yapalım" anketi başlattı. Ulus Meydanı projesinde ise bunu yalnız Atatürk Heykelinin tam karşısındaki **100. Yıl Çarşısı** için yapıyor. Görünüşte alkışlanması gereken bir "katılımcı belediyecilik" uygulaması. İnternette yürütülen anketten yüzde 69 ile "yıkılıp meydan yapılsın" eğilimi çıktı. Bu da halkın "meydan özlemi"ni yansıtan açık bir kanıt değil mi? Zaten bir kenti "yaşanabilir" kılan donanımlar arasında en başta büyük meydanlar, büyük parklar ve raylı ulaşımın gelmesi boşuna değil. Aşağıda bu konuya değinildi.

En yukardaki eski Köy Hizmetleri binası önceki dönemde yıkılmıştı. Heykelin arkasındaki iki binayı, **Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü binası ile Anafartalar Çarşısını ve Heykelin yanındaki Ulus İşhanını (büro+dükkan) ise yıkmaktan vazgeçti. Dört binanın da tarihsel ve mimari değeri yok. Hepsi yıkılmalıydı.** "Burası Ankara'nın tarihi, kentsel belleği, yıkılmamalı" derirse, Ankara'nın tarihini, belleğini aşağıda belirtilen

1930'dan 2009'a Ulus'taki Merkez Postane

daha geri bir tarihte aramayı önermek daha uygun olur. Heykelin arkasındaki 14 kat yüksekliğindeki sevimsiz, heykelin üstüne düşecekmiş gibi duran, tarihsel Ankara kalesinin uzak görünüşünü de kapatan köhne ve duvar gibi küçük gökdeleni düzenleyerek Belediye hizmet binası yapacağını açıkladı. Olanakları çok geniş olan Ankara Büyükşehir Belediyesine başka bina bulunamadı mı? Anafartalar Çarşısını ve Ulus İşhanını ise içerdeki 200 kadar esnafa yaranmak için popülizm yaparak yıkmaktan vazgeçti. Anafartalar Çarşısı bodrumu dahil altı katlı bir yapı. Mimari ve tarihsel bir değeri yok. Sıradan bir ticari yapı. İçindeki, Füreya Koral'ın merdivenler boyunca yaptığı duvar seramikleri başka bir yere taşınarak bu binanın yıkılması doğru olurdu. İki çarşının esnaf dükkanları da İtfaiye Meydanına taşınabiliirdi. **Sayın Yavaş, acaba halkın önüne yalnız 100. Yıl Çarşısını koyarak, meydan projesini unutturmak mı istiyor?**

Ulus'un arka sokaklarının mezbelelikten farkı yok bugün.

Peki 100. Yıl Çarşısının yerinde Kurtuluş Savaşı sırasında ne vardı? Orası bir yeşil alandı, parktı ve adı **Millet Bahçesi** idi (bugünlerde yapılan millet bahçeleriyle ad benzerliği dışında bir ilgisi yok). Birinci Meclis binası ile Sayıştay binasının tam karşısında yer alan ve Ulus'a nefes aldırın bu park, Kurtuluş Savaşı sırasında, Ankara halkının toplanıp, Sakarya ve Dumlupınar Zaferlerinden dönüşünde Gazi Paşasını büyük sevinçle karşıladığı ve alkışladığı alandı (O dönemin fotoğrafı yandadır). **Çarşının yıkılıp burasının 100 yıl önceki aslına uygun bir "park-meydan" yapılması, hergün onbinlerce insanın geçtiği Ulus'a değer katacaktır.**

Öte yandan, Şehir Plancıları ve Mimarlar Odaları Ankara Şubeleri ile beş mimarlık derneği ortak bir açıklamayla 100. Yıl Çarşısının yıkılmasına karşı çıkararak korunmasını istediler. Açıklamada, "Çarşının yıkımı ortaya bir meydan değil tanımsız bir kentsel boşluk çıkartacaktır. Bu anlayışın derhal terkedilmesi gerekmektedir" denildi. "Tanımsız Boşluk" (!) oranın 100 yıl öncesinin, Cumhuriyetin ilk Ankara'sının aslına uygun bir "meydan-park"a dönüşmesinin neresi yanlış? Sevimsiz bir ticari yapının savunulması yerine, kent estetiğini gözetken tutum almak, Meslek Odalarına ve STK'lara düşmez mi? Biraz da tarihsel bilgi ve bilinçle bakalım lütfen!

TERKEDİLEN ULUS, UNUTULAN MİLLET BAHÇESİ

Üçüncü TBMM binasının Bakanlıklar semtinde 1961'de açılmasıyla birlikte, kamu kurumları çoğunlukla Ulus'u terktiler. Bugün orada çalışan bakanlık yok. Rüzgarlı Sokaktaki gazeteler de yavaş yavaş oradan ayrılıp Meclis yakınlarına geçtiler. Ulus artık esnafa terkedilmişti.

Ne yazık ki Ulus semtinin bütününe ele alan bir proje hiç yapılmadı. Geçmişteki bütün merkezi yönetimler, ilgili bakanlıklar, belediyeler böyle ufuksuz davrandılar. Şimdi parça parça bir şeyler yapılıyor ama **geniş Ulus alanı bütünsel olarak ele alınmadı.** Oysa Cumhuriyet, Osmanlı, Anadolu beylikleri ve Roma İmparatorluğu döneminden çok sayıda tarihsel değerler kazılar ve onarımlarla ortaya çıkarılması ve **buranın bir tarihsel-turistik merkez olarak düzenlenmesi gerekirdi.** Çankırı Caddesinin arka sokaklarında eski Ankara evleri ve toprak altında Roma kalıntıları onarım ve ortaya çıkarılmayı bekliyor. Yine Ulus Halinden At Meydanına uzanan alanda çok sayıda eski konak onarım bekliyor. Bölge kazılmalı, aslına uygun onarımlar yapılmalı, yıkılması gereken değersiz yerler de yıkılmalıydı.

Herhalde ABB'nin Sayın Başkanı da orayı, beton zeminli boş bir alan olarak yapmayacaktır. Her meydan bir proje yarışmasıyla oluşturulur ve estetik yaratım gözetilir. Bunu görmek isteriz.

Ulus Meydanı çevresine tarihsel niteliğini veren, (resmi adı **Ankara Zafer Anıtı** olan ve yabancı bir yontucunun yaptığı) **Atatürk Heykeli** ve onun görünür çevresinde 15 civarında yapı var. Meydan projesi bu gözalıcı yapıları da ortaya çıkaracak, Cumhuriyetin ilk dönemi yapıları daha görünür duruma gelecekti. , Atatürk Heykelini de hakettiği bir çerçeve içine oturtmak anlamına gelecekti. **Gerçek bir meydan yapmak, 2023'te Cumhuriyetimizi 100. Yılına yakışır bir selamlara olmaz mıydı?** Ayrıca, civardaki eski Roma İmparatorluğu kalıntıları (Hamam, Tiyatro, Roma Yolu, Julien Sütunu, Tapınak), Hacı Bayram Camisi ve öteki Türk dönemi tarihsel yapıları, Kale ve altında dünyanın en önemli müzelerinden biri olan Anadolu Uygarlıkları Müzesi vb. ile, Sayın Yavaş'ın çok önem verdiği, **"Ankara'yı turistik bir kent yapmak"** projesine de büyük katkı olmaz mıydı?

Yazık ettiniz Cumhuriyetin Ulus'una Sayın Mansur Yavaş, yazık ettiniz! Bu büyük yanlıştan dönmelisiniz!

**LÜTFEN MAHALLE İÇERİSİNDE ARAÇ
KULLANIRKEN HIZ YAPMAYALIM!**

TEŞEKKÜRLER

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

2022 yılı Ağustos ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan aşağıdaki komşularımıza teşekkür ediyoruz. Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz.

Akın Yücel anısına	450,00	Fatma Alev Akman	100,00
Cemal Keskin	250,00	Fatma Gül Cansel Türkay	200,00
Çiğdem İşçi	300,00	Gamze Karakul	150,00
E.Ferhan Sabuncuoğlu	100,00	Hikmet Özdemir	140,00
E.Pınar Aydın	1.200,00	Meliha Bilge	250,00
Elçin Doğmuş	100,00	Semra Muhsinoğlu	75,00
Ertan Doğmuş	25,00	Zehra Kıracı	150,00

YENİ DÖNEM BURS BAŞVURULARI EYLÜL AYININ İLK HAFTASINDA BAŞLAYACAKTIR. BAŞVURU ŞARTLARI VE AYRINTILAR İÇİN İNTERNET SAYFAMIZI TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.

www.cigdemim.org.tr

Temmuz ayı içerisinde derneğimize bağış yapan **Atalay Dede, Nursal Yalçın ve Seher Kaderoğlu'na** da teşekkür ediyoruz. Bağışlarınızı da makbuz karşılığında derneğimize yapabilir veya banka hesabımıza gönderebilirsiniz.

EYLÜL

Kadın gider ve bunun şiir olduğu söylenir
kadın gider ve bir şair doğar bundan
(Ben hangi kadından şair olduğumu bilirim)
"Yazın bittiği her yerde söylenir"se
kadının gittiği de her yerde söylenir
kadın gittiği her yerde şiir diye söylenir:
Kadının gittiği yazın bittiğidir, her yerde
yaz biter kadın giderse, bunun sonu şiirdir,
yazın sonu şiirdir, şiirdir aşkın sonu...
Şehir her semtiyle yazın peşine düşse
yaz uzar bundan ve aşklar da nasiplenir,
yazın peşinde şehir, kadının peşinde şiir
eylülün semtine kadar böyle gidilir
bir gecede gittimdi hazirandan eylüle
eylül yazdan terkedilmişti, şiirse haziranda
kadın tarafından terkedildi o söyleneceye:
Bütün oğullar anneyi bir şiire terkeder!
O kadın beni terkederse şair olurum
oğul olduğum kadın sakın beni terketme,
şiirdir söylenir, yazdır biter, kadındır gider
Bütün kadınlar şiiri bir kadına terkeder!
Haydar Ergülen

EYLÜL SONU

Günler kısaldı... Kanlıca'nın ihtiyarları
Bir bir hatırlamakta geçen sonbaharları.
Yalnız bu semti sevmek için ömrümüz kısa...
Yazlar yavaşça bitmese, günler kalsamasa...
İçtik bu nâdir içki'yi yıllarca kanmadık...
Bir böyle zevke tek bir ömür yetmiyor, yazık!
Ölmek kaderde var, bize ürküntü vermiyor;
Lâkin vatandan ayrılışın ızdırâbı zor.
Hiç dönmemek ölüm gecesinden bu sâhile,
Bitmez bir özleyiştir, ölümden beter bile.
Yahya Kemal Beyatlı

EYLÜL

Eylül, gülleri soldurarak
duyurdu bu yıl kendini
Böyle olacağını bile bile
şaşırttı bizi yinede

Daha bir demet kır çiçeği
alıp koymadık vazoya
Güller mi unutturdu bize sevinci
yoksa aşındırdık mı kimi duyguları

Şöyle bir akşam
söyleşemedik dostlarla
erkenden kapandı perdeler
yorgun muydu çocuklar da

Her gün yağmalanan
talan edilen sevincimiz
kurudu galiba büsbütün
su yürümüyor dallara

Ama kırpıntı, bir küçük
uç uç böceğinin her nasılsa
konuvmesi balkona
uyarıyor bizi irkilterek

Bu kahrolası tarraka
bitecek gibi değil sokaklarda
Çekip kapıyı çıkmak en iyisi
dalmak caddelere, varoşlara

Belki o zaman eylül
şaşırtmayacak bizi
bulup çıkaracağız çünkü
evrenin öteki yüzünü
Ahmet Telli

OTAĞ

Sevgilim, işte eylül
Ve işte senin usul usul seğiren yüzün.

Zaman ki sonsuzdur
Bitmemiş şiirler gibidir.

Bazı hüznleri
Bazı nehirleri tutup anlatmak gibidir.

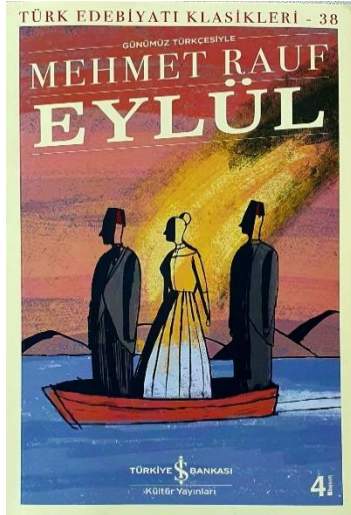
Biz ki zamanı tırnak içine alıp yaşadık
(İsteğin bulanık kıyısında).

Bundan değil midir bizim aşkımızda
Sürekli bir akşam hüznü vardır.
İlhan Berk

H. Suat Ilgaz – Hanedan Apartmanı

Yine bir eylül ayına girdik. Eylül ayı, Cemal Süreya'nın “Sonbahar sanattır; diğerleri mevsim” sözleriyle tanımladığı sonbaharın artık kapıda olduğunun habercisidir. Her ne kadar küresel ısınma etkisi ile mevsimlerin ötelenmiş olduğu söylene ve havalar gündüzleri yazın devamı gibi olsa da, özellikle ayın sonuna doğru hele de akşamları artık sonbaharın gelmiş olduğunu hissetmeye başlarız. Havaaların serinlemesiyle “ressam doğa ana” fırçasını, boylarını alıp; sarı, turuncu, kırmızı, mor, kahverengi, taba ve yeşilin en güzel tonlarını cömertçe kullanarak doğayı rengarenk boyamaya ve birbirinden eşsiz tablolar sunmaya başlar. “Doğa ana sanat galerisinde” kasım sonuna kadar sergilenen bu muhteşem tabloları doyasıya seyredebiliriz.

Eylül ayı bana hep, müzikte Alpay'ın 1977 yılında yapmış olduğu unutulmaz “Eylülde Gel” şarkısını; edebiyatta ise Mehmet Rauf'un Eylül isimli romanını çağırır.

Bu nedenle eylülde okumak isteyenler için Eylül romanını kısaca tanıtmak istedim.

Eylül romanının edebiyatımızda çok önemli bir yeri vardır. Çünkü Türk edebiyatındaki ilk psikolojik roman olarak kabul edilmektedir. Eser, önce Servet-i Fünun dergisinde 1900 yılında bölümler halinde yayınlanmış; daha sonra 1901'de kitap olarak basılmıştır. Günümüzde de bugünkü Türkçeye uyarlanmış olarak İş Bankası Kültür Yayınları'na yeniden yayınlanmıştır. Mehmet Rauf, Eylül'den başka ondan fazla roman, çeşitli hikayeler ve tiyatro oyunları da yazmış olmasına rağmen, Eylül romanındaki başarısından dolayı döneminde Eylül muharriri (Eylül yazarı) olarak anılmıştır.

Roman, karı koca olan Suat ve Süreyya ile Süreyya'nın yakın akrabası ve arkadaşı Necip arasında geçmektedir. Suat ve Süreyya aslında ayrı dünyaların insanlarıdır. İlk bakışta evliliklerinin temelinde birbirlerine olan aşklarının olduğu görülse de, aslında sevgiden ziyade Suat'ın aşırı anlayış ve fedakarlığı ile yürüyen bir evliliktir onlarınki. Süreyya keyfince yaşamayı seven, her şeyden çabuk sıkılıp bıkan, eğlenmek için sürekli yeni şeyler arayan, kendini düşünen bir karakterdir. Süreyya'nın arkadaşı ve akrabası olan Necip sık sık evlerine misafir olur. Suat ile oldukça ortak yönleri olan Necip'in gelişinden Suat da, Süreyya da çok memnundurlar. Ancak zaman geçtikçe Suat ve Necip arasında kaçamak bakışlar ve davranışlarla başlayan bir yasak aşk gelişir. Okurken, belki biraz da eski Yeşilçam filmlerinin etkisiyle olacak, farklı bir sonla biteceğini düşünürken, roman beklenmedik trajik bir şekilde sonlanıyor. Tabii gerisini ve detayları yazarın anlatımıyla kitaptan okumakta fayda var.

Genelde psikolojik romanların, yoğun karakter analizleri, romandaki şahsiyetlerin ruhsal durumlarının ve sıkıntılarının detaylı anlatımları nedeniyle sıkıcı olduğu şeklinde bir düşünce hakimdir. Fakat Eylül romanında yazar, bu analizleri ve anlatımları çok ustalıkla yapmış olup, kesinlikle sıkıyormuş. 1800'lerin sonundaki İstanbul Boğazi'ni o kadar güzel tasvir ediyor ki, okurken adeta romanın kahramanlarıyla birlikte oralarda yaşıyor ve geziniyormuş hissi uyandırıyor. Anlatımıyla olayların nasıl gelişeceğini sürekli merak ettiriyor. Dolayısıyla elden bırakılmadan oldukça kısa sürede okunabilecek türde bir eser.

BAĞIMSIZ, TARAFSIZ, GÖNÜLLÜ...

Merhaba,

Yaklaşık iki yıldır Şirindere bölgesinde düzenli besleme ve Şirindere ile mahallemizin diğer bölgelerinde, belediyeler ve hayvanseverlerle birlikte, kısırlaştırma çalışmaları yürütüyoruz. Bu çalışmaları da sizlerle paylaşıyoruz. (https://www.cigdemim.org.tr/?page_id=13579)

Ağustos ayında Şirindere besleme çalışması devam ederken, Fen Lisesi bölgesinden 9 köpeği, bölgedeki hayvanseverlerle birlikte kısırlaştırılmaları için belediyeye teslim ettik. Kısır olmayan köpek sayımız çok azaldı. Fen Lisesi bölgesinde az miktarda ve Hasan Ali Yücel Sosyal Bilimler Lisesi yolunda bir miktar kaldı. Yakalanmaları çok zor ama sürekli belediye ve hayvanseverlerle irtibat halinde elimizden geleni yapıyoruz.

Geçen ay içerisinde bilgilendirme notuyla sizlere duyurduğumuz 10 yavru köpek bir barınakta bakılıyor. Bir tanesi maalesef ateş ve kusma sonucu götürüldüğü veterinerde öldü. Diğer dokuzu ve anne iyi durumda.

Elimizden geldiğince mahallemize yeni hayvan girişini engelleyeceğiz ve tespit ettiklerimizi belediyeye teslim edeceğiz. Bu köpek sayısının kontrol altına alınması için çok önemli. Kimse ben Çiğdem'e köpek bırakırım nasılsa orada bakanlar var diye düşünmesin. Bu konuda kesin kararlıyız. Var olanlarla bile başa çıkamazken yenilerine tahammülümüz yok. Bu konuda tüm hayvanseverlerden ve komşularımızdan destek bekliyoruz.

Mama hesabımızın son durumu ve bağışçılarımızın listesi aşağıdadır. Az çok demeden katkı veren herkese teşekkür ediyoruz.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2021 YILI ÖZETİ

Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Açıklama
31.12.2021	44.480,60	-44.207,60	273,00	15 ŞUBAT'DAN 31.12.2021' kadar 590 PAKET MAMA ALDIK VE DAĞITTIK
		2022 yılına devir	273,00	230 FARKLI KOMŞUMUZDAN DESTEK GELDİ 183 SOKAK KÖPEĞİ KISIRLAŞTIRILDI

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SOKAK HAYVANLARI PROJE HESABI 2022 YILI ÖZETİ

Tarih	Gelir	Gider	Mevcut	Alınan mama paketi (15 kg)	Toplam Kısırlaştırılan Köpek Sayısı
31.08.2022	41.187,10	-40.504,37	682,73	258	227
					145 FARKLI KOMŞUMUZDAN DESTEK GELDİ 44 SOKAK KÖPEĞİ KISIRLAŞTIRILDI

1 - 31 AĞUSTOS 2022 TARİHLERİ ARASINDA MAMA DESTEĞİNDE BULUNAN AŞAĞIDAKİ KOMŞULARIMIZA TEŞEKKÜR EDİYORUZ

ABİDİN İNANKUR	FATMA ALEV AKMAN	NURAY ARI
ASUMAN GÜNAL TÜRKMEÑOĞLU	FATMA ÖZTÜRK	NURDAN KAYAGIL
ATİYE İMAMOĞLU	FİGEN DEMİRÇİRA	PARS INTERNATIONAL TEKNOLOJİ LOJ İSTİK DAN.HİZ.
AYŞE GÜLAY TOKSÖZ	FİLİZ KOLCU	SAPIENS YAYINLARI
AYŞE NİLÜFER AKSOY	FÜSUN GÜLTEKİN	SEBAT KAVA
AYŞE TOPUZLU	GÖKÇEN YILDIZ	SEMRA MUHSİNOĞLU
BİLGE ÇATALOĞLU	HÜLYA YILMAZ	SERPİL YARKIN
BİLGE KARABULUT	İSLAM CUMHURİYET	SEZER KARAKAYA
BİLGE SAY	KİTAP AYRACI- İREM AKSOY BAK - BARIŞ BAK	SÜHEYLA TUNCER
CENGİZ ÇETİNER	LEVENT KIRCA	ŞEBNEM ÖZDEN
ÇİĞDEMİM DERNEĞİ REÇEL SATIŞI	MELODİ PAK KARAÖZ	ŞÜKRAN İLİKÇILAR
ELİF ŞEN	MELTEM MİRZAOĞLU	ÜLKÜ OĞUZ
ELVAN ESKİ ÖZTÜREL	METİN TAKAK	ZEHRA KIRAÇLI
EMEL ÇAM	NATIKA GÜLSEN UYSAL	ZELİHA HANDAN HAKTANIR
FATİH FETHİ AKSOY	NERMİN AKPINAR	ZÜHRE ELİF ER

2010 yılında 3S Yıldızlar Holding bana iş teklifinde bulundu. Sondaj birimindeki sıkıntı ikilik olması diye tahmin ettim. Neyse kolayca insanların işine son verdikleri için ben de geçici olarak gruba katıldım. Kış aylarıydı. Şabanözü Yenice köyü sahasındaki (Maden Tetkik ve Arama Gn. Mdl) MTA'nın bulduğu ve özel şirkete devrettiği sahada sondaj yapıp rezerv belirlenecekti. 5 sondaj makinasını firma yeni satın almış ve satın aldığı firma "Delta Makine" Türk firması idi. Yabancı bir firmaya jeofizik çalışması yaptırmışlardı. Alakasız, kömür olamayacak yerlerde veya derinlerde, ince damar kömürlerin olduğu yerlerde sondaj yapılmaktaydı. İlgisizlik had safhadaydı. Sondajlarda problem çoktu ama neyse ki bir süre sonra işler yoluna girdi. Sondaj malzemeleri korunmuyor, ambar diye bir şey yoktu. İşçinin yemeği sıkıntılıydı, Kurşunlu'daki yapay mermer fabrikası inşaatından geliyordu. Holdingteki yöneticiden izin aldık, Şabanözü'ndeki bir lokanta ile anlaşma yaptık.

Tahminime göre holding bu yapılan araştırma ve sondajlardan teşvik alıyor olması gerekiyordu. Ancak sonuç olarak santral için bir şey yapılmadı.

Kurşunlu'da yapay mermer sahasında, sıcak su ve kaplıcaların yanında bir yerde sondaj yapmak istediler. Ben de önce küçük çaplı sondaj makinasıyla yapılmasını, sonra da büyük çaplı sondaj makinesi ile üretim kuyusu açılmasını önerdim. Ama dediğimi yapmayıp ben ayrıldıktan sonra büyük sondaj makinesi siparişi vermişler. Sonraki çalışmalar sırasında çok kar yağmış sondaja gidilememişti. İki gün çalışmalara ara verilmesi nedeniyle benim işime son vermişlerdi. Böyle tuhaf bir şirket profili işte...

2006 yılından itibaren mevcut düşük kalorili linyit sahalarımız termik santral yapılacak diye birçok özel firmaya verildi. Firmalar sahalarda etüd ve sondaj çalışmaları yaptı. Fakat yıllar geçtikçe bu sahalarda çivi çakılmamaya başlandı ve süreç devam ediyor diye diye yıllar su gibi aktı.

Bu sahalarda üretim yapıp santral için kömür üretilene, fakat üretilip piyasaya kömür bile satılmadı. Örneğin 2000- 2500 kalorili kömürler tuğla fabrikalarının pekâlâ işini görmekteydi. İthal kömüre dayalı limana yakın yerlerde termik santraller kurulurken, yerli kömür sahalarımızda süreç devam ediyor diye beklenilmekteydi. Örneğin Mersin, İskenderun ve Zonguldak'ta termik santraller sayısı artarken, kömür sahalarımızda üretim azalmaktaydı ve mevcut santraller çalıştırılmamaktaydı.

Alım garantili özel firmalar harıl harıl çalışırken, diğer termik santraller tek ünite faaliyettedirler. Doğalgaz ve petrol alım garantili firma ve santraller buna dâhil değildir. Çankırı Orta, Çankırı Yenice, Konya Ilgın, Çorum İskilip ve bunun gibi sahalarda beklemededir. MTA çalışmaları sonrasında Karapınar, Afyon Dinar gibi sahalarda ilave rezervler artmıştır. Afşin C-D üniteleri yapılmamıştır. Bunun dışında Kyoto protokolünde 2020 yılından sonra termik santrale kısıtlama gelecek, filtre baca sistemleri bir kat daha maliyeti artacaktır.

Enerji Bakanlığı ise MTA'ya talimat verip "Kömür rezervlerimizi arttıralım" demektedir. İşletilmeyen veya termik santral kurulmayan bu sahalarda artsa ne olacaktır. Ülkemizi nereye pazarlamaya çalışıyoruz. Yoksa Güney Kore firmaları istekli midir? 1 milyon metre sondaj yapıp uğraşacağımıza, acaba üretim yapılmayan sahalarımızda santral yapsak daha iyi olmaz mı? Sonra ne yaparsan yap, ister sat, ister alım garantili işlettir. İşte Rusya- Ukrayna savaşı sırasında belki de "Doğal Gaz" vanaları kapatılacak. Kendi kömür santrallerimiz hazırda beklese fena mı olur? Belki de Avrupa ülkeleri kömür santrallerini kapattıklarına pişman olacaklardır.

Bartın Belediyesine bağılı bir sahil semtidir. İnkumu plajıyla ünlüdür.

Bartın merkezden yaklaşık 10 km uzaklıktadır. Bartın merkezden özel taşıtlarla veya İnkumu durağından kalkan toplu taşıma araçları ile 15-20 dakikada ulaşmak mümkündür.

İnkumu 2,3 km uzunluğundaki plajıyla özellikle Ankara olmak üzere yakın çevre illerden tatilciler tarafından tercih edilen bir yerdir.

İnkumu sahilindeki çeken akıntının da etkisiyle deniz sezonunda zaman zaman boğulma vakaları görülmektedir.

İnkumu Plajında nesli tehlike altında olan **Kum Zambağı** (*Pancretium maritimum*) bulunmaktadır.

Aynı zamanda tabii ki gün batımı çekiminin en güzel olduğu yerlerden birisi

**HEP BİRLİKTE EL ELE, TERTEMİZ BİR
MAHALLE!**

**ÇEVREMİZİ KİRLETMEDİĞİNİZ İÇİN
TEŞEKKÜR EDERİZ!**

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Zafer Bayramının 100. Yılı yarışmasında Çanakkale Boğazını 18. kez birincilikle geçen komşumuz Tuncay Şenyüz'ü kutluyoruz.

30 Ağustos'da Ağrı Dağı zirve tırmanışını tamamlayıp zirvede flamamızı açan, Yürüyüş Topluluğumuzdan Perihan Edeş komşumuzu kutluyoruz.

Sanat amacı gereği saldırganıdır. İnsanın ruhuna, kimliğine, kişiliğine; hatta geçmişine ve geleceğine saldırır. Saldırırken düşündürmeyi, tekrar tekrar düşündürüp tarttırmayı amaçlar. Saldırır ki yaşanmış olan tekrar gözden geçirilebilsin, yaşanmamış olan gerçekmiş gibi deneyimlenebilsin. Ve sanat insana saldırır ki insan, insana saldırmaya dürtüsünü kontrol edebilsin.

Operada Saldırganlık Tarihi

Opera sanatı tarihine "saldırganlık" konusu bağlamında kısaca göz atılacak olursa dört farklı saldırganlık betimlemesi dönemi olduğu görülebilir: 1. Erken Modern dönem (18.yy'dan öncesi), 2. Bel Canto (güzel şarkılar) dönemi (18.-orta 19.yy), 3. Romantik dönem (19.yy), 4. Çağdaş Modern dönem (20.yy'dan sonrası). Her döneme damgasını vuran unsur saldırganlığın tanımı ve algısı, sosyokültürel ve inançsal özelliklerdir. Dolayısıyla operada saldırganlık anlatımı eserin içinde üretildiği toplumun zemininden de etkilenir. Beri yandan kuşkusuz psikoloji alanındaki yeni fikir ve bilgiler operada saldırganlığın tasvirini değiştirmiş, adeta tıbbi paralel aşamaları kat ettirmiştir.

Erken Modern dönemde delilik konulu tiyatro ve operalar çok revaçtaydı. Bir insanın diğerini darp edişi delilik olarak görülürdü. Ama eğer darp eden üstün sınıftan biriye o zaman bu delilik değil, sosyal olarak kabul edilir bir durumdu. Henüz bilimin beyin sırlarını çözmekte önemli adımlar atmış olmadığı bu yıllarda saldırganlık şeytanın işi (delilik) ya da işlenen günah için Tanrı tarafından cezalandırma formalitesi (üstünlük) olarak görülmekte ve sahnede dram unsuru olarak yer almaktaydı. İzleyenlerin aklından "o deli, ne yapsa yeridir", "oh olsun ona, ona ceza revadır" veya "ben masum ve günahsızım, eminim benim başıma böyle şeyler gelmeyecektir", sözleri geçiyordu muhtemelen.

Saldırganlığın Bel Canto döneminde başlayan bir tür delilik, melankoli veya hak edilen azap şeklindeki aşırı duygusal tanımlaması onu izleyen Romantik dönemde doruğa çıkmış, adeta hayranlığa yakın bir hayret ve merakla izlenmişti. Bugünkü anlamda olmasa bile bilimsel olarak yapılandırılmış bir araştırma olmayan bu dönemde saldırganlık duygusal yani beyinsel bir rahatsızlık olarak kabul edilmekte değildi; olsa olsa insanüstü nedenleri olabilirdi. Nitekim Romantik dönemin sonunda birey için bilimsel düşünce yerleşmeye başlamış, hümanizma anlayışı da dahil olmak üzere, toplum ve doğa ile ilgili temel görüşler dönüşümler geçirmiştir. O halde saldırgan neden saldırır; bu davranışının nedeni, kökeni ve varsa tedavisi nedir? İstemediği evliliğe zorlanın veya sevdiğine ulaşamayanın itiraz biçimi olarak, emredilen evliliğe direneni veya evlilik dışı hamile kalanı cezalandırma yöntemi olarak saldırmaya veya saldırılma bir biçimde operalarda gözden geçirilmiştir.

Görüldüğü üzere geç de olsa psikoloji bilimindeki gelişmeler opera eserlerinin konusuna bu denli derinden nüfuz etmiştir. Öte yandan gülmekten ve güldürülmekten hoşlanma insanlığa dair eskiden beri değişmeyen bir

özellik olarak erken dönemlerde bile sahne eserlerinde yer almıştır. Sonuçta gülünçlü oyunlar her çağda en zor, en tatsız ve ağır konuyu bile anlatmakta olağanüstü yardımı olan oyun formlarıdır.

Kukla Sanatında Saldırganlığın Tarihi

Bu özet bilgiler ışığında **Punch ve Judy** adlı kukla tiyatrosuna bakalım (Dipnot 1). Bay Punch (yumruk) önüne gelen herkese ya bir şaplak atan ya bir yumruk indiren ya da elindeki tahta sopa ile

etkisiz hale getiren (öldüren) bir palyaço karakteridir. Performans bir dizi kısa sahneden oluşur ve her sahnede Punch ya karısı Judy'yi, ya çocuğunu, ya da avukat, doktor vb. diğer karakterleri darp edip sahneden yok eder. Bu arada karısını aldatmayı da ihmal etmez. Bir tür Hacivat Karagöz kavgası gibi düşünülürse neden

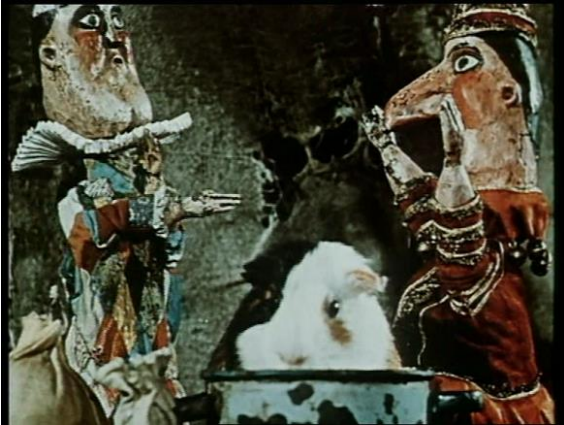
izleyicinin kahkahalarla gülüp kendi çıkmazlarının çözümünü izliyormuşçasına bu basit gösterinin bağımlısı olduğu anlaşılabilir.

Eserin kökeni 16.yy. İtalyan “*Commedia dell’arte*” tiyatro akımı döneminde *Pulcinella* adlı bir kukla oyunu karakterine dayanıyor. İngilizce adıyla *Bay Punch* ilk olarak 1662’de Birleşik Krallık’ta kukla oyunu sahnelerinde zuhur eder ve o gün bugündür geleneksel İngiliz kültürü ile ilişkilendirilmektedir. Punch ve Judy arketipleri ilk zamanlarda yönetimde ağırlığı olan Püritenlerce (aşırı tutucu kesim) ahlaksız bulunduğu için yasaklanmaya çalışılmış, yasaklandıkça da doğal olarak halk oyuna bağlanmış.

Kral II. Charles Püritenleri bertaraf ederek tahta geçtiğinde sanat ve tiyatro kültürü değişmeye, özgürleşmeye başlamış, daha hoşgörülü bir kültür iklimi yeşermiştir. Üstüne kukla karakterlerin şiddet içeren hareketlerini daha görünür kılmak için eldivenli kuklalar icat edilmiş ki yumruklar daha güçlü patlasın, seyirci daha çok gülsün. Böylece giderek daha büyük seyirci kitlesine ulaşmaya başlayınca o dönemde günlük yaşamda önemli bir yeri olmayan, “nasılsa biri yitirirse, diğeri gelir” gözü ile bakılan çocuklara da gösterilir olmuş.

Charles Dickens 1849’da Punch ve Judy hakkındaki görüşlerini şöyle yazmış: “Bana göre sokak Punch’ı, ahlaki ve öğretici hale getirildiğinde insanlar üzerindeki etkisini kaybedecek olan, hayatın gerçeklerini abartılı şekilde anlatarak rahatlatan oyunlardan biridir. Etkisi bakımından oldukça zararsız ve hiç kimsenin herhangi bir eylem için bir teşvik veya herhangi bir davranış modeli olarak görmeyi düşünmeyeceği basit bir şaka olarak görüyorum” (Dipnot 1).

Dickens, Punch ve Judy’nin şiddet içeren komedisini temelde zararsız olarak görürken, kimi yazarlar alçak sesle bu performansı aile içi şiddeti yücelttiği için eleştirir olmuşlar. Her hâlükârda dehşet verici bu sahneleri yüzyıllar boyunca sayısız seyirci kahkahalar atarak izlemiştir. Deyim yerindeyse nesiller boyunca Britanya adalarında seyretmeyen kalmamıştır. Gel zaman git zaman insanların müzikhol, varyete tiyatrosu, sinema ve 1950’lerden itibaren televizyon gibi diğer eğlence türlerine daha çok ilgi duymasıyla 20. yüzyılın başlarında Britanya’da kuklacılığın, dolayısıyla da Punch ve Judy’nin popülaritesinde genel bir düşüş olmuştur. Kukla neredeyse sadece tatil

kentlerinde, deniz kenarında çocukları meşgul tutmak için eğlenceli, ebeveynlere de çocukluklarını anımsatmak için nostaljik bir oyun haline gelmiştir. Bu arada devam edegelen kukla temsilleri sinemaya da aktarılmış, bir kısa kukla filmi yapılmıştır. Çek yönetmen **Jan Svankmajer**’in kukla tarihine kayıt düşme amaçlı 1966 yapımı filmi ülkemizde 2011’de Gezici Film Festivali’nde gösterilmiştir, halen MUBİ arşivlerinde bulunmaktadır (Dipnot 2).

Operada Saldırgan Kukla Karakteri ve Etkileri

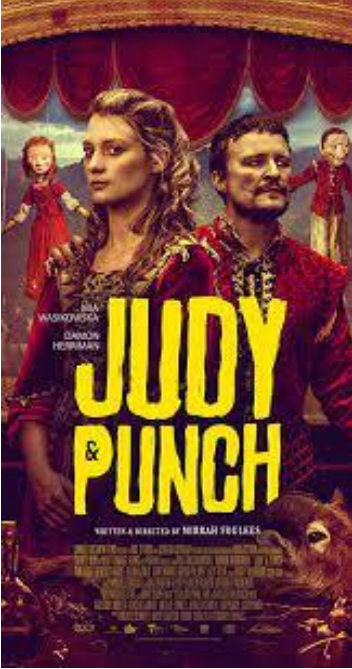
Derken, Punch ve Judy’nin opera uyarlaması ortaya bir bomba gibi düştü. 1968’de **Stephen Pruslin**’in yazdığı, orijinal oyuna göre daha karmaşık olan libretto üstüne **Harrison Birtwistle** “**Punch and Judy**” adlı bir opera besteleyince işin rengi tamamen değişti, hatta tadı kaçtı (Dipnot 3).

Punch'ın bebeğini sallayıp, ardından ateşe atması, kömürleşmiş bebeği bulan anne Judy'yi bıçaklayarak öldürmesi, bir süredir karısını aldattığı Pretty Polly'nin peşine düşmesi ve ona bebeği gibi kömürde kararmış bir çiçek sunması kukla sunumunda seyirciyi kahkahalara boğarken sahnede gerçek insanlardan izleyince dehşet bütün gerçekliğiyle ortaya çıkmış, seyircide şafak atmış oldu. Bir sahnede Punch kendinden geçtiğinde Doktor ve Avukatın onu diriltmesi, ama Punch'un onlara minnettar olması gerekirken doktoru devasa bir şırınga iğnesi ile, avukatı da tüy kalem ile, yani kendi profesyonel ekipmanları aracılığıyla öldürmesi, ardından da kendisini bu cinayetler nedeniyle asması gereken celladı darağacında asması ise işin çığırından çıktığı andı. Punch'ın saldırganlığının hiçbir amacı, nedeni yoktu, ama kontrol edemediği bir dürtüyle, başkalarına zarar verme davranışı gösteriyordu.

Az sayıda seyirci Doktor ve Avukat bölümüne atfen, şaka yollu "bu iki kendini beğenmiş meslek erbabının bu şekilde muamele görmüş olmasından haz duyduklarını" ifade etmişler. Tabii bu söylemlerin nedeni, eserin ilk sahnelendiği 1968 yılında doktorlara yönelik fiziksel saldırıların bugünkünden daha az yaygın olmasından olabilir (bugün ülkemizde gösterilse seyircilerin kaçta kaç alkışlardı?). Bu seyircilerin tam aksine, Aldeburgh Festivali'ndeki ilk gösterimde ünlü besteci Benjamin Britten ile büyük tenor Peter Pears'ın eseri protesto için gösterinin ortasında hışımla salonu terk ettikleri kayıtlara geçmiş durumda.

Böylece Erken Modern dönemde doğan Punch ve Judy kukla tiyatrosu, Bel Canto ve Romantik dönemi sağlıcakla aşırp Çağdaş Modern dönemde bir operayla vücut bulunca önceki yüzyıllardaki geleneksel kukla

anlatı biçiminden kararlı bir şekilde ayrılmış oldu. Opera sanatı seyredeni müzik eşliğinde işte böyle tatlı tatlı taciz eder, derinden usul usul uyarır, bellektekinin üstüne yeni, taze ve acılı bir anı olarak kurulur. Eserlerin konusundaki sorunun kendisi de sunulan çözüm biçimleri de izleyicinin zihnine bir tür taarruzdur. Cenk alanından çıkan izleyici temsili beğense de zihninde günlerce o mücadele izi ve etkisi kalır ki sanatsal saldırının amacı da zaten bu sarsıntıyı yaratmaktır. Opera tarihi açısından ise kötülük timsali erkek karakterin kalın sesli, bas veya bariton olarak bestelenmiş olması söz konusu eserde de değişmeyen bir özellik olmuştur.

Operanın ardından Punch ve Judy'nin beyaz perdenin ilgisine bir kez daha mazhar olduğu ve üstüne iki uzun film uyarlamasının yapıldığını belirtmek gerekir. Biri **Mirrah Foulkes**'un 2019 yapımı filmi olup, Judy ve Punch kukla değil, kukla oyuncularıdır ve mafya yönetimindeki anarşik bir kasabada kukla gösterisi yapmaya çalışmaktadırlar (Dipnot 4). Film adeta bugünün sanat ortamını anlatmaktadır. Diğeri ise komedi türünde, pek tutulmamış bir filmidir (Dipnot 5).

Gel zaman git zaman, operanın ilk sahnelendiği 1968 yılından bu yana vurdulu kırdılı bilgisayar oyunları icat edildi ve son derece yaygınlaştı. Bu oyunları zararlı bulanlar olduğu gibi Punch ve Judy kukla oyununun çocuğa, kadına, meslek erbaplarına yönelik şiddet örneği oluşturabileceği, ırkçılığı körükleyebileceği ya da çocuklarda aşırı korku yaratabileceği düşüncesiyle tümünden yasaklanmasını talep eden kampanya yazıları nihayet yayınlanmaya başlandı (Dipnot 6, 7, 8).

Sonuç

Görüldüğü üzere kukla anlatımıyla Punch ve Judy yüzyıllardır kimseyi rahatsız etmemişken, opera anlatımıyla sahnedeki saldırgan saldırganlığa bayrak açılmasını sağlamıştır. Amacı gereği sanat insana saldırır ki insan insana saldırmaya dürtüsünü kontrol edebilsin!

Dipnotlar

1. <https://www.vam.ac.uk/articles/thats-the-way-to-do-it-a-history-of-punch-and-judy> Erişim: 12.3.2022
2. Punch and Judy (Rakvickarna). Yönetmen ve Senarist: Jan Svankmaajer, Kukla filmi. 10dk, 1966
3. [https://en.wikipedia.org/wiki/Punch_and_Judy_\(opera\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Punch_and_Judy_(opera)) Erişim: 8.3.2022
4. Judy and Punch. Yönetmen ve Senarist: Mirrah Foulkes, Oyuncular: Daisy Axon, Don Bridges, Michael Papas. 105dk, 2019

5. Punch and Judy. Yönetmen: Derek Dioro, Senarist: Dan Lalande, Oyuncular: Lorraine Ansell, Pierre Brault, Graham Greene. 90dk, 2002
6. <https://www.heart.co.uk/lifestyle/violent-punch-and-judy-banned-seasides-puppet-show/> Erişim 24.7.2018
7. <https://www.bbc.com/news/av/uk-44988800> Erişim: 2.8.2018
8. <https://crimereads.com/punch-and-judy-puppet-show-violence/> Erişim: 6.12.2021

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ MAHALLE BOSTANI PROJESİ

KOMPOST İÇİN KULLANILAN ATIKLAR

Organik mutfak atıkları (pişmemiş)
Tüm yeşil yapraklılar
Meyve atıkları
Budanmış ev bitkileri, çiçekler
Çay, kahve atıkları
Yumurta kabukları (temizleyip, döveçte
içice ufalayıp biraz suda bekletirsek çok daha
hızlı ve güzel dönüşür)

Bu atıkları derneğimize
getirebilirsiniz

Bir Bilmece

İşlemin sonucu kaç olacak?

$$2 + 10 = 24$$

$$3 + 6 = 27$$

$$7 + 2 = 63$$

$$5 + 3 = ?$$

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

EĞİTİM DESTEĞİ/BURS

PROJESİ

SİZLERİN KATKILARIYLA DEVAM EDEN PROJEMİZDE BU DÖNEM 4'Ü LİSE ÖĞRENCİSİ OLMAK ÜZERE 29 ÖĞRENCİYE 9 AY BOYUNCA 250 LİRA DESTEK VERDİK.

PROJE KAPSAMINDA BUGÜNE KADAR 96 FARKLI GENCİMİZE DESTEK OLDUK.

PROJEYE İSTEĞİNİZ ZAMANDA VE İSTEDİĞİNİZ MİKTARDA DESTEK OLABİLİRSİNİZ.

Bağışlarınızı makbuz karşılığında derneğimize veya T.İş Bankası Çukurambar Şubesinde bulunan dernek hesabımıza gönderebilirsiniz.

4379 – 0001560

TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

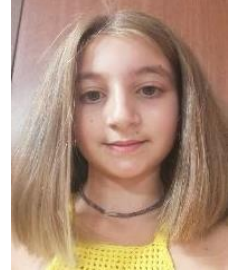
Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN ANILAR

ATLETİZM HEYECANI

(Neva Yurt – Işık Apt. / 12 yaşında)

Merhaba ben Neva. Bugün sizlere sporla ilgili olan bir anımı anlatmak istiyorum. İsterseniz hemen başlayalım. Ben normalde spor olarak voleybol oynuyordum. Ama bir ay boyunca tatile gittiğimiz için kayıt dondurduk. Bu kayıt dondurmaya da babam iki aya uzatmış, dinlenmemiz için. Ben de bu arada annemle beraber bu sporlar hakkında konuşmaya başladım. Biz kardeşimle beraber voleybola 4 ya da 5 yıldır gidiyoruz ve hiçbir şekilde bizi yükseltmediler. Biz de bu durumdan şikayetçi olduğumuz için annemle beraber başka hangi sporları yapabiliriz diye düşünmeye başladık. Benim bebeklik arkadaşım Selin'in annesi ve babası atletizm yapıyorlar. Hızlı koştuğum için benim de atletizm yapabileceğimi söylediler ve ben de denedim. Atletizmi çok beğendim ve ilgim oluştu. Selin, ben ve kardeşim, Selin'in annesiyle antremanlar yaptık. Ben de atletizme başlamayı düşündüm ve Lale teyze yani Selin'in annesinin referansıyla Fethi Hoca'yla çalışmaya başladım. Fethi Hoca çok komik bir insan, atletizme mi gidiyoruz yoksa fıkra öğrenmeye mi, anlayamıyoruz. İki haftadır gidiyorum, çok mutluym atletizme başladığım için. İSTEYENLER KESİNLİKLE DENEMELİ.

KOYDAKİ YUNUS

(Kavin Yurt – Işık Apt. / 12 yaşında)

Tatilin sekizinci günü sıradan bir şekilde başlamıştı. Uyanınca mayolarımızı giyip evden çıktık, merdivenden inip sahile geldik. Yanımızda iki arkadaşımız ve ebeveynlerimiz vardı. Denize girdik, bayağı bir yüzdükten sonra ben üşüyüp çıktım. Ancak açılıp dalmaya gittiğimiz yerlerde bir karaltı, daha doğrusu bir varlık vardı. Ama hiç hareket etmiyordu. Babam ve koydan bir kişi ona doğru yüzdüler ve karaya getirdiler YUNUSU. Ancak o ölmüştü. Bir tarafında toplam 17 tane zıpkın yarası vardı. Aynı zamanda ağzına ağ takılmıştı ve gözünü patlatmışlardı. Bizi en çok üzen şey yunusun hamile olmasıydı. Kıyıya geldiğinde onu ipe bir kayaya bağladık ve hemen sahil güvenliği aradık. Sahil güvenlik yaklaşık üç saate geldi ve hamile yunusu otopsi yani ölüm nedeni inceleme yapmak için alıp küçük bir tekneyle götürdüler. Bu olay bizi çok üzdü. Olaydan bir iki gün sonra yine bir sabah ölü yunusu bulduğumuz yerin hizasında ortalama 9 -10 yunustan oluşan bir sürü geçti. Tıpkı filmlerdeki gibi su yüzeyinde takla atar gibi yüzüyorlardı. İzlemek çok güzeldi. Keşke hamile yunusumuz da onların arasında olabilseydi. Şu an Ankara'dayız ve tatil günü anılarımızı hatırlayıp öbür seneyi ipe çekiyoruz. Hamile yunusun sonu acı bitse de bizim tatilimiz mutlu bir şekilde bitmişti (Üzücü anlar olsa bile).

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ SİNEMA TOPLULUĞU

AÇIK HAVA SİNEMASI BAŞLIYOR.

**19 TEMMUZ'DAN İTİBAREN HER SALI AKŞAMI
20:30'DA CAN YÜCEL PARKINDA**

Minderlerinizle ve komşularınızla birlikte bekliyoruz

HANGİ FİLMİN
GÖSTERİLECEĞİNİ SALI
GÜNLERİ 05078685770'E
WHATSAPP'DAN MESAJ
ATARAK ÖĞRENEBİLİRSİNİZ.

GÖSTERİMLER ÜCRETSİZ,
MISIR-GAZOZ-ÇAY
SATIŞIMIZ OLACAKTIR

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara Tel:2852047
www.cigdemim.org.tr

SATRAŇTA PİYON YAPISI

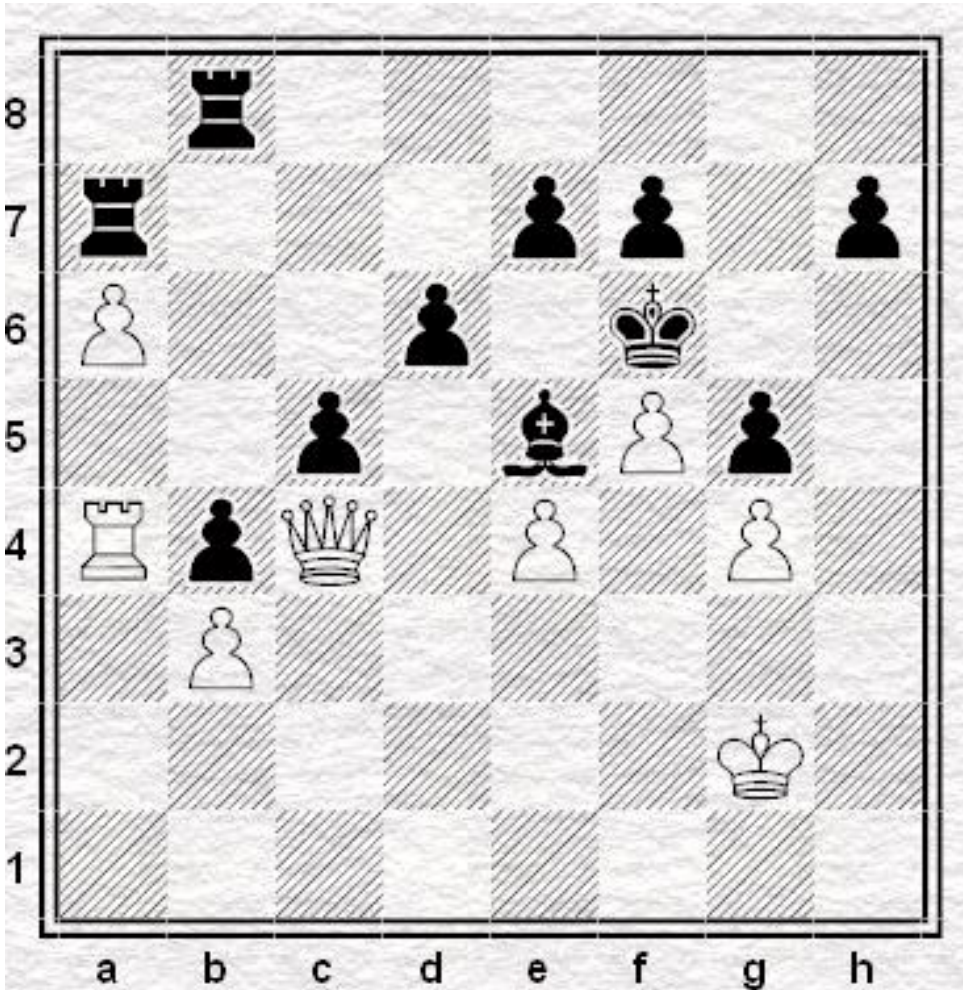
SatraŇ stratejisinin en önemli unsurlarından biri piyon yapısıdır. Tahtadaki piyonların konumu, taşlarla olan ilişkisi piyon yapısını oluşturur. Oyunun başlangıcında piyon yapısının oluşumunda merkeze hâkim olma anlayışı vardır. Oyun ortasında piyon zinciri, geri kalmış piyon, bingeç piyon (duble piyon) yalnız piyon (izole piyon) yapıları daha belirgindir. Oyun sonunda ise piyon yapısının en önemli unsuru geçer piyon elde etmektir.

PİYON ZİNCİRİ : Bir çapraz sütun üzerinde aynı renkten birkaç piyonun sıralanmasıdır, c7, d6, e5, f4 gibi.

Zincirin en ilerlemiş piyonu zincirin başı, en gerideki de zincirin temelidir.

Kapalı konumlarda karşılıklı piyon zincirine sahip taraflar, kendi piyon zincirinin işaret ettiği kanattan oynarlar. Merkezdeki piyon zincirinizin kısıtladığı filiniz kötü filinizdir, oyuna girmekte zorlanır. Bir tarafın merkezde daha sağlam bir piyon zinciri varsa rakibi o zincire piyonlarıyla saldırarak parçalamaya çalışır.

Bu stratejiyi bir örnek ile inceleyelim.

Beyaz maddi üstünlüğe sahip olmasına rağmen siyahın e7-b4 pi güçlü bir piyon zinciri güçlü bir yapısı oluşturuyor.

Beyaz Vezirin hareketlerini engellerken Kale ile uyum içinde çalışmasını önlüyor.

Siyahın piyon zinciri Şahın güvenliğini sağlıyor.

Ayrıca h dikeyindeki geçer piyon ile oyunu kazanmayı başarıyor.

1... Kh8 2.Vh5? h5
3.gxh5 g4 4.h6 Kxh6
5.Vb8 Kh2+ 6.Şf1 g3
7.Vxa7 g2+ 8.Şg1 Fd4+
9.Şxh2 g1V+
10.Şh3 Fe5 0-1

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

FELSEFE TAŞI DÜŞÜNME ATÖLYESİ

Tüm çocuklar filozoftur ama çok azı öyle kalır. (Brigitte LABBE)

27 Temmuz 2022

Çarşamba 14:00

Lütfen öncesinde kayıt yaptırın. Yaz dönemi atölye çalışmaları ücretsizdir.

P4C: (Philosophy for Children,
çocuklar için felsefe)
YARATICI, ELEŞTİREL, İŞBİRLİKÇİ,
ÖZEN GÖSTEREN Düşünme pratiğidir.

Yaşamın içindeki kavramlara felsefenin penceresinden bakmak isteyen 9 - 12 yaş arası çocuklar, 'Felsefe Taşı Düşünme Atölyesinde' P4C Kolaylaştırıcısı Burcu AÇIKALIN YAVUZ ile buluşuyor.

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

Malzemeler:

Tabanı için:

200 gr glutensiz yulaf ezmesi
3yemek kaşığı bal
125gr eritilmiş tereyağı
Tercihe göre fındık badem veya ceviz eklenebilir.

Dolgusu için:

2 adet yumurta
1 su bardağı şeker
400 gr labne peyniri
1 paket krema
1 yemek kaşığı mısır nişastası veya glutensiz un
1 paket vanilin
Tercihe göre limon kabuğu rendesi

Sosu için:

Meyveli veya çikolatalı sos

Yapılışı:

1. Öncelikle yulaf ezmesini robottan geçirin, tercihinize göre eklediğiniz yemişleri de ilave edip onları da robottan geçirin
2. Üzerine erimiş tereyağı ve balı ekleyin
3. Cheesecake kalıbınızın tabanına yayın ve buzdolabında bekletin
4. Dolgusu için öncelikle şeker ve yumurtayı çırpın, ve üzerine tüm malzemeleri ekleyip karıştırın
5. Çok fazla çırpılamaya özen gösterin
6. Hazırladığınız karışımı dolapta soğumuş olan tabanın üzerine dökün
7. 170 derece önceden ısınmış fırında kontrollü olarak 30 dk pişirin. Üzeri kızarıncaya fırından alabilirsiniz.
8. Piştikten sonra tezgahta 1-2 saat beklettiğiniz cheesecake'i buzdolabına alıp soğuyuncaya dek en az 3-4 saat bekleyin.
9. Üzerine sos dökerek servis edebilirsiniz.

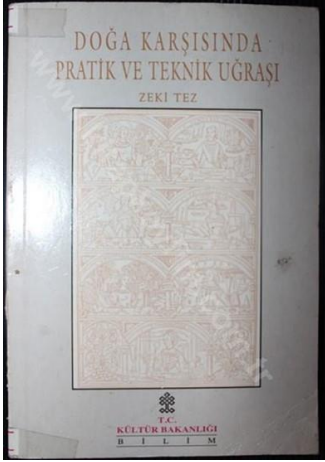
Afiyet olsun

Kuşlar gibi uçmasını öğrendik
Balıklar gibi yüzmesini öğrendik
Ama kardeşçe yaşamasını öğrenemedik.

Martin Luther King
(15.01.1929 – 04.04.1968)

Zeki Tez Kitapları

Doğa Karşısında Teknik: Kitabın 151. sayfasında, Orman Neden Yakılmış Biliyor musunuz?

19. yüzyılda bilim demek kimya demektir, kimya dokuma sanayisinin yardımcı bilim dalıdır. Dokumaların ağartılması ve çeşitli renklere boyanması gereği, çeşitli ağartıcıların ve boyarmaddelerin keşfini zorlamıştır. İplik boyamada uzun zamandan beri Hindistan kaynaklı “indigo” maddesi kullanılıyordu. İndigo sülfürik asitle işleme sokularak daha basit kullanılabilir duruma geldi. Pamuğun dokumaya hazırlanmasında sülfürik asit gerekiyordu. Oysa yünün hazırlanması için potas gerekiyordu. O zamanlar potas olarak bitki külü kullanılıyordu. Yalnızca külden, az miktarda potas elde edebilmek ve bunu İngiltere ve Fransa’ya satabilmek için Macaristan’da devasa ormanlar yakılmıştır. Ama potas gereksinmesi gitgide artıyordu. Yine ormanların yakılması yoluyla Amerika ve Kanada’dan çok miktarda potas getirilmiştir.

1995 yılında Kültür Bakanı olan Fikri Sağlar zamanında basılmış olan Zeki Tez’in kitabından bazı notlar; Yel değirmenleri su değirmenlerinden aşağı yukarı bin yıl kadar sonra geliştirilmiştir. Haçlı Seferleri’nden dönenler tarafından Avrupa’ya aktardılar. İslam kaynaklarında 9. yy. da yel değirmenlerinden söz edilirken, Avrupa’da ancak 12. yy. da gelişmiştir.

2. Kitap: Aristoteles’in mineraloji konusundaki yazılarının Arapça’ya çevrilmesinden sonra, pek çok Müslüman yazar, özellikle değerli taşlar üzerine yazılar yazmıştır. İslamda, mineraloji bilimi; simya, kimya, metalurji ve tıpla yakın ilişki içinde olmuştur. Elmas, yakut, zümrüt, akik gibi doğal ziynet taşlarının çeşitli hastalıklara karşı koruyucu olarak kullanılmaları “Cevahirname” adı verilen kitaplarda yazılıdır. Değerli taşlara şifa, büyü ve tılsım gibi özelliklerin yakıştırılması ve bu bilgilerin Batı’ya aktarılması sürecinde, “camın bir zehir olduğu...” ve “en sert değerli taş olan elmasın, keçi kaniyle ıslatılmasında yumuşacağı ya da kırılğan hale geçeceği...” gibisinden yanlış inanışlar da ortaya çıkmıştır.

Değerli taşlar genellikle Türkistan, Hindistan, Afganistan ve Doğu Afrika kıyılarında bulunur. Yüksek dağlardaki bu değerli taşlar toprak kaymaları ve seller ile aşağılara iner. Afganistan’daki Badahşan bölgesi değerli taş yönünden zengindir.

İbn-i Sina, göktaşlarını (genellikle Fe-Ni içerikli ferroalyajları) Yemenlilerin keskin kılıç

yapımında kullandıklarını belirtmekte... İbni Sina’nın fosillerin oluşumuna ilişkin görüşleri ise şöyle:

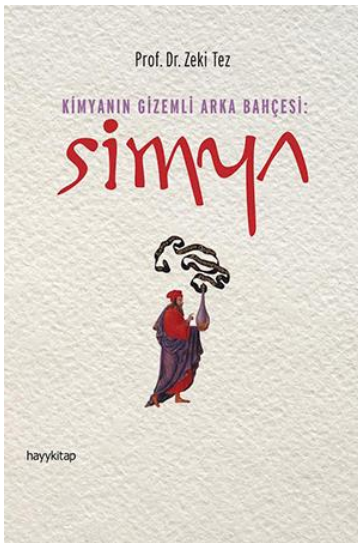
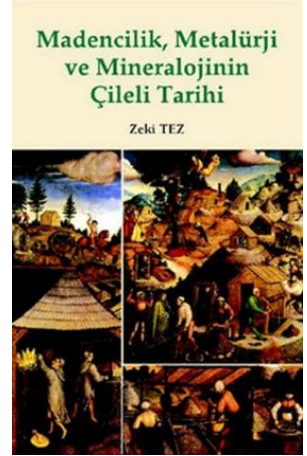
“... Eğer hayvan ve bitkilerin taşlaşması doğru ise, bu olayın nedeni; kimi taşlık bölgelerde bulunan ya da deprem ve çökmelerle oluşan, maden ve taş yapıcı büyük bir kuvvettir (...). Bir zamanlar denizin altında kalan kısımların çeşitli etkilerle yavaş yavaş su yüzüne çıkarak katılaşması olasılığı kuvvetlidir... Yeryüzünün bir zamanlar denizlerle kaplı olmasından dolayıdır ki, birçok taşta kırılınca görülen kabuklar, yani su hayvanları bulunuyor...”

Yukarıdaki açıklamalar, İbni Sina’yı “Jeolojinin Babası” olarak nitelemektedir.

Elmas, 1728’de Brezilya’daki yatakların keşfine dek, Antik Çağ’dan beri Hindistan’da çıkartılmış ve işlenmiştir. Tarihin ünlü elmasları arasındaki “Derya-i Nur” (Işık Denizi); Hindistan’ın Andra Pradeş eyaletindeki Golkonda elmas madeninde bulunan mavimsi bir ender tür olup, 182 karat (36,4 g) ağırlığındaydı ve son büyük Babürlü Hint-Moğol Hükümdarı Muhiddin Evrengzib’e aitti. Topkapı Sarayı Müzesi’nde sergilenen 24 karatlık (17,5 g) “Kaşıkçı Elması” da Hindistan kökenlidir. Bu elmas, kapüşon kesimli (oval biçimli) olduğu ve kaşık

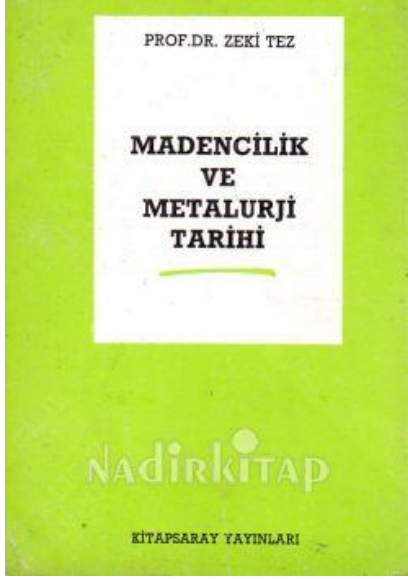
gibi durduğu için bu adı almıştır.

3. Kitap: Simya, evrenin kimi parçalarını geçici varlıklarından kurtarıp yetkinliğe ulaştırmaktır; bu da metaller için altın, insan için uzun ömür, sonra da ölümsüzlük ve ruhun arındırılmasıdır.” Simyacılar, toprak, su, ateş, hava ile ölüm, ölümsüzlük, dönüşüm, gençleşme arasında nasıl bir ilişki kuruyorlardı? Asıl aradıkları

eter/esir/ruh, o ilk madde neydi? Ruhsal yaşamı kimyasal süreçlerle nasıl ilişkilendiriyorlardı? Metal karışımlarını, kusursuz olarak niteledikleri altına dönüştürmeye çalışırken aslında neyin peşindeydiler? “En yüce değer” olarak gördükleri tılsımlı “filozof taşı” ararken hangi laboratuvar işlemlerini geliştirdiler? Soy olmayan metalleri soy metallere dönüştürmekle insan ruhunun yetkinleştirilmesi arasında nasıl bir bağ kuruyorlardı?

Yaratılışın gizlerini açıklayan ve tüm olayların nedenlerinin bilgisini içeren Hermes’in Zümrüt Levha’sında neler yazıyordu? Simya, ‘kutsal’ olanı aramaktan çıkıp nasıl kimya oldu?

Bu kitap, insanoğlunun kendisini ve evreni, bunların özlerini, yapılarını, birbirleriyle ilişkileri anlamaya çalıştığı binlerce yıllık bir süreci anlatıyor. Mısırlı rahiplerden Thales’e, Zümrüt Levha’dan İbn Sina’ya, Lavoisier’ye, popüler kimyaya, kibrit ve çakmağa, kebikeçten ex libris’e binlerce yıllık bir çaba...

4. Kitap ilk çağda metaller ile başlamaktadır. Ardından, orta çağda ve 16.YY’ın ilk yarısında metaller anlatılır. Sonraki kısımda erken yeni çağ anlatılır. Takiben, sanayi devrimi ele alınmıştır. Son olarak, günümüzde metaller kısmı yer alır.

Kitabın madencilik tarihsel gelişimini ve metalurjinin doğuşunu ve madenlerle olan alakasını aktarış tarzı kanımca etkileyicidir. Tarihsel kronolojide önemli “medeniyetlerin” metalurji ve madencilik alanındaki gelişmeleri, yöntemleri ve uygulama alanları incelenmiştir. Bazı medeniyetlerin metalurjiye gerekli önemi vermediği için nasıl çöküş yaşadıkları açıkça izah edilmiştir. Çin ilk çağda metalurji alanında önde olmasına karşın artan bürokrasinin keşifleri engellemesi ve Çin’in kendi başına bir dünya olduğunu sanması sebebiyle dış gelişmeleri takip etmemesi o zamanki çöküşünün sebebi olmuştur. Bilim tarihi tam da bu noktada devreye girmektedir. Açıkça görülür ki, bilimin ve serbest düşüncenin baskılanması ve çağın takip edilmemesi bir “medeniyetin” sonu olmuştur. Bilim tarihi bilimin ilerleyişini açıklarken aynı zamanda birçok sosyal ve siyasi olaylarında sonuçlarını gözler önüne serer.

Tarihsel gelişimde madencilik ve metalurjiyi etkileyen alanlar ve bu alanlardaki önemli bilim insanları da aktarılmıştır.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Arven Bülbül
Gökkuşuğu Sitesi
(7 yaşında)

Kaplan tavşanları yiyecek. Tavşanlar da kaplan onları yemesin diye bir tuzak kuruyorlar.

(Çizim tableti ile)

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@ciqdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIK

ÇALIŞMA RAPORU

Sevgili komşularımız,

68. raporumuzda mahallemizde yapılan ve yapım aşamasında olan çalışmalar ve yaptığımız görüşmeler hakkında bilgileri sizlerle paylaşıyoruz.

1. 30 Ağustos Zafer Bayramı kutlama etkinlikleri kapsamında Çiğdemim Derneği ile ortaklaşa düzenlediğimiz, komşularımızın katılımı ile meşaleli yürüyüş ve arkasından da Can Yücel parkında izlediğimiz Dersimiz Atatürk filmi büyük beğeni aldı.

2. Mahallemizde Çiğdemim Derneği ile birlikte yaz akşamlarına renk katmak ve birlikte olabilmek için açık hava film gösterimi (salı) ve müzik dinletisi (perşembe) günleri yapıyoruz. Etkinliklerimiz saat 20.30' da başlamaktadır. Komşularınızla birlikte Can Yücel parkına bekleriz.

3. 1561. Cadde kanal çalışması sonrası asfalt kaplaması yapılarak tekrar kullanıma açıldı. Aynı çalışmanın devamı 1549. Cadde' de sürmektedir. Caddenin tamamının asfaltla kaplanmasını istedik. Ayrıca Büyükşehir Belediyesi tarafından değişik caddelerde asfalt yaması yapılarak küçük çukurlar tamir edildi.

4. Büyükşehir ve Çankaya Belediyesi tarafından mahallemizin geneli 4 kez ilaçlandı.

5. Trafik parkında yaşanmakta olan sorunlar (park aydınlatmasının yetersizliği, oyun aletlerinde oluşan sorunlar ve park bakımıyla ilgili sorunlar) Çankaya Belediyesine iletili.

6. Daha önceleri Çankaya Belediyesi tarafından 1000 Çocuk Korosu Hatıra Ormanı olarak yapılan alan şimdi Büyükşehir Belediyesi tarafından yeniden komşularımızın kullanımına uygun hale getiriliyor.

7. Çankaya Kaymakamlığında Sosyal Yardımlaşma Vakfı Mütevelli Heyeti görevine devam etmekteyiz.

8. LGS ve YKS sınav sonuçları açıklanan evlatlarımıza yeni hayatlarında başarılar dileriz.

Eylül ayında doğan bütün komşularımıza sevdikleri ile birlikte uzun ve sağlıklı yıllar dileriz.

Çiğdem Mahallesi Muhtarı
Hasan Hüseyin Aslan

HEP BİRLİKTE ELELE!

TERTEMİZ BİR MAHALLE

Bu hafta mahallemizden
iki genç bizlerle

Ceylin Berber
&
Kuzey Baştimur

1 Eylül 2022 Perşembe 20:30

Can Yücel Parkı

Komşularınızla birlikte bekliyoruz...

ÇİĞDEMİM ÇOCUK MECLİSİ YENİ DÖNEM ÇALIŞMALARI BAŞLIYOR

NE ZAMAN? NEREDE?

3 Eylül 2022 CTS.

14:30

Çığdemim Derneği

NASIL BAŞVURU YAPILACAK?

Derneğe isim bildirmek ve
çalışma günü ve saatinde gelmek
yeterlidir.

KİMLER KATILABİLİR?

4-5-6-7. sınıf öğrencisi olup 9-12 Yaş
aralığında, mahallemizde yaşayan tüm
çocuklar.

Çığdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EDEBİYAT TOPLULUĞU

Edebiyat Topluluğumuz eylül ayında Şilili yazar Alejandro Zambra'nın Eve Dönmenin Yolları kitabını okuyup tartışıyor.

26 Eylül 2022

Pazartesi 20:00

Çiğdemim Kültür Evinde ve aynı anda
zoom'da

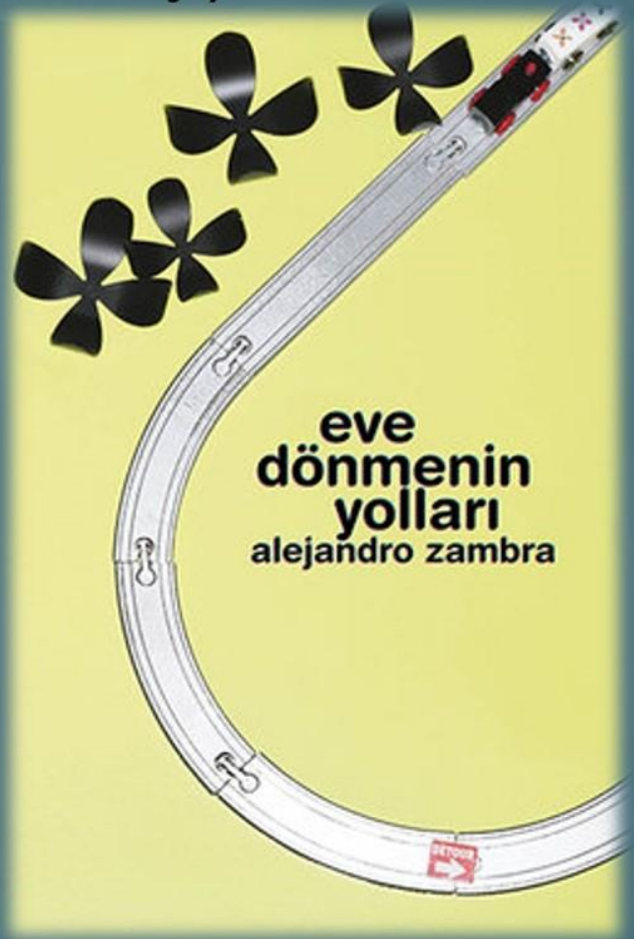
Zoom

Toplantı Kimliği (Meeting ID) 392 026 6949

Geçiş Kodu (Passcode) 1996

Bu dönemin diğer kitapları

- BAŞKALARININ TANRISI- Mine Söğüt
- BURASI RADYO ŞAMPOL- Şükran Yiğit
- DÖNÜŞÜM- Kafka
- GİRNATAÇI- Ercüment Cengiz
- KÖRBURUN- Hikmet Hükümenoğlu
- ÖTEKİ DÜŞLER- Yiğit Bener
- TATLI RÜYALAR- Alper Canıgüz
- UZAK TEPELER - Kazuo Ishiguro
- YEŞİL GECE- Reşat Nuri Güntekin
- HAYDAR ERGÜLEN- Şiir

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara

Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

Bu güzel günün anısına sokaktaki dostlarımız için sizin adınıza mama bağışında bulunduk.

İrem & Barış

Bir arkadaşımızın aracılığı ile, yeni evlenecek olan İrem-Barış çiftine, nikah şekeri yerine dağıtmak amacıyla hazırladığımız kitap ayraçlarını düğün sofrasında yerini aldı. İrem&Barış ise Şirindere Sokak Köpekleri beslemesi için bize 8 paket mama desteğinde bulundu. Genç çiftlere ve yapımda emeği geçen arkadaşlara teşekkür ediyoruz.

UÇAK İLE DOĞU KARADENİZ GEZİSİ

Anadolujet ile Trabzon'a gidiş ve dönüşü.

22-27 EYLÜL 2022. 5 GECE, 6 GÜN

YARIM PANSİYON

Ankara, Trabzon, Maçka, Altındere Milli Parkı, Sümela, Hamsiköy, Torul, Gümüşhane, Giresun, Kümbet Yaylası, Trabzon, Rize, Ayder, Palovit Şelalesi, Zilkale, Huser Yaylası, Acara/Batum, Borçka, Karagöl, Artvin, Deriner Barajı, Fındıklı Çağlayan Köyü, Uzungöl, Sürmene, Trabzon, Ankara.

1.GÜN(22 EYLÜL 2022 PERŞEMBE):

ANKARA-TRABZON-MAÇKA-GÜMÜŞHANE

Sabah saat: 05.30'da Derneğimiz önünde buluşup transfer aracımızla hareket ediyoruz. Esenboğa Havaalanı İç Hatlar Gidiş Terminali'ne gidip Bilet, Check-in ve bagaj teslimi sonrası Anadolujet'in TK 7060 sefer sayılı uçağına binip saat: 08.00'de Trabzon için havalanıyoruz. Trabzon Havaalanı'nda bizi bekleyen tur aracımıza binerek bir restoranda kahvaltı yaparak güne başlıyoruz. Maçka üzerinden yolumuza devam edip Altındere Milli Parkı'na gidiyoruz. Yerel araçlara binerek, kalan kısa mesafeli yolu yürüyerek muhteşem manzaraya sahip Sümela Manastırı'na gidiyoruz. Deniz seviyesinden 1300 metre yükseklikte bulunan, M.S. 375-395 yılları arasında yapıldığı düşünülen Karadağ'ın Bakiresi anlamına gelen Panagia/Meryem Ana/Sümela/Teodosius Manastırı'nda, rehber eşliğinde bu gizemli manastırın; ana kaya kilisesi, şapel, mutfak, öğrenci odaları, misafirhane, kütüphane ve kutsal ayazma bölümlerini görüp gezerek fotoğraf çektikten sonra aynı şekilde yürüyüp yerel araçlara binerek Milli Park girişine geliyoruz. Dinlenme ve serbest alışveriş molası sonrası hareket edip Maçka üzerinden yolumuza devam edip Hamsiköy'e gidiyoruz. Gezimizi Hamsiköy'e özgü sütlaç ile taçlandırdıktan sonra hareket edip Zigana üzerinden yolumuza devam edip Gümüşhane'ye gidiyoruz. UNESCO tarafından Dünya Mirası Listesi'ne girmeye aday, 1550 m yükseklikteki, sarkıt ve dikitlerine hayran kalacağınız Karaca Mağarası'nı görüp gezdikten sonra Gümüşhane'nin Torul İlçesi'nde bulunan Cam Terası görüp Harşit Vadisi boyunca yol alıp Karadeniz'in ormanlarına, coğrafi yapısına ve kendine özgü yerleşim birimlerine tanıklık ederken bolca fotoğraf çekme şansına sahip olacağız. Yolculuk sonrasında Gümüşhane'ye/Otelimize gidip odalarımıza yerleşiyoruz. Dinlenme sonrası akşam yemeğimizi otelimizde yiyoruz. Geceyi Gümüşhane'de geçiriyoruz.

2.GÜN(23 EYLÜL 2022 CUMA): GÜMÜŞHANE-KÜRTÜN-TİREBOLU-GİRESUN-KÜMBET

Erken kalkıp güzel bir kahvaltı yaparak güne başlıyoruz. Kahvaltı sonrası eşyalarımızı toplayıp otelimizden ve Gümüşhane'den ayrılıyoruz. Kürtün Barajı manzarası eşliğinde Tirebolu üzerinden yolculuğumuza devam edip Giresun'a doğru hareket ediyoruz. Yaklaşık 3 saat sürecek keyifli yolculuğumuz sonrasında Giresun'a gidip şehir ve kale gezisi kapsamında; Kale'nin en yüksek noktasında bulunan Topal Osman'ın mezarını ziyaret ederken karşılaştığımız manzara yine çok etkileyici olacak, zamanın nasıl geçtiğini anlayamayacağız. Öğle yemeğini program akışına göre Kale'de ya da Giresun içinde alıp yönümüzü Kuzalan Şelalesi'ne çeviriyoruz. Yolumuz üzerinde şelalenin dere ile kavuştuğu noktada kısa bir fotoğraf molası verdikten sonra dere boyunca ilerleyerek Mavi Göl'ü görüyoruz. Halk arasında Sodalı Göl olarak da anılan Mavi Göl, büyüklü küçüklü 3 adet gölden oluşmaktadır. Herkesi büyüleyen suyun turkuaz renginin sizi de büyüleyeceğini düşünüyoruz. Rehberimizin Çiğdemim diye seslenmesiyle birlikte buradan ayrılıp XIX.yy sonlarında tamamen insan gücüyle bir kayanın oyulması sonucu yapılan Halil Rifat Paşa tüneline geçerek Giresun'un Dereli İlçesine bağlı 1640 m yükseklikte bulunan Kümbet Yaylası'na gidiyoruz. Otelimize ulaştığımızda coğrafyanın eşsiz atmosferine denk gelebileceğimiz harika bir sis denizi manzarası bizleri bekliyor olacak. Gördüklerinize inanamayacaksınız ama hepsi gerçek... Odalarımıza yerleşip dinlenme sonrası akşam yemeğimizi küçük bir patikadan yürüyerek geçeceğimiz bölge mimarisine uygun ahşap yapım otelimizde afiyetle yiyoruz. Manzaranın etkisinden çıkamayıp yemek salonuna gitmeyi unutmayın! Daha çok gezeceğiz ve enerjiye ihtiyacımız olacak. Geceyi Kümbet Yaylası'nda geçiriyoruz.

3.GÜN(24 EYLÜL 2022 CUMARTESİ): KÜMBET-GİRESUN-TRABZON-AYDER

Erken kalkıp güzel bir kahvaltı yaparak güne başlıyoruz. Kahvaltı sonrası eşyalarımızı toplayıp otelimizden ve Kümbet'ten ayrılıyoruz. Giresun-Esopiye-Tirebolu-Görel-Vakfıkebir üzerinden yolumuza devam edip Trabzon'a gidiyoruz. 4000 yıl öncesinde kurulmuş Trapezus/Trabzon'daki gezimize; Kommenos Krallığı/Uygarlığı en önemli eserlerinden biri sayılan, 13. Yy.'da inşa edilmiş ve Osmanlı İmparatorluğu zamanında, 1572 tarihinde Camii'ye dönüştürülen Ayasofya Müzesine geliyoruz. Kutsal bilgelik anlamına gelen Hagia Sophia/Ayasofya Kilisesi/Müzesini/Camii'sini rehber eşliğinde görüp geziyoruz. Gezi sonrası sadece Trabzon'da yapılabilen Kazaziye gümüş işleme işçiliğinin tanıtılması ve isteğe bağlı gümüş alış veriş molası verdikten sonra Kent Tarihi Müzesini geziyoruz. Gezi sonrası aracımıza binerek Soğuksu Mevki'nde bulunan Atatürk Köşküne gidiyoruz. Ulu Önderimiz Atatürk'ün bütün mal varlığını Türk Milletine armağan ettiği, vasiyetinin bir bölümünü yazdığı Köşk gezisi ve fotoğraf çekimi sonrası hareket edip bir restoranda isteğe bağlı olarak öğle yemeğimizi afiyetle yedikten sonra hareket edip Rize'ye doğru yola çıkıyoruz. Rize'ye gidip Botanik parkı gezisi sonrası hareket edip Pazar-Çamlıhemşin üzerinden yolumuza devam edip Kaçkar Dağları'nın en güzel yaylalarından biri olan ve yeryüzünün cenneti olarak tanımlanan edilen Arde/Ayder Yaylası'na doğru yol alıyoruz. Bölgenin en güzel taş kemer köprülerinden biri olan Timisvat Taş Kemer Köprü'yü gördükten sonra Çamlıhemşin merkezde yöresel ürünler(peynir, tereyağı vs.) içinde alışveriş olanağımız olacak. Ülkemizin en önemli doğal değerleri arasında yer alan Fırtına Vadisi'nde bulunan muhteşem güzellikteki orman dokusunu doyasıya seyrederek yeşilin ve doğanın insana huzur veren manzarası eşliğinde geçecek yolculuk sonrası Ayder'e/Otelimize gidip odalarımıza yerleşerek bir süre dinleniyoruz. Dinlenme sonrası akşam yemeğimizi otelimizde yiyoruz. Yemek sonrası yöre folklorunun en güzel örneklerinden olan tulum ve horon gösterileri ile keyifli dakikalar geçirecek, sizlerin de katılımlarıyla ritme ayak uydurarak yöre insanının sıcakkanlılığına tanık olacaksınız... Geceyi Ayder'de geçiriyoruz.

4.GÜN(25 EYLÜL 2022 PAZAR): AYDER-KALEGON-PALOVİT-HUSER-AYDER

Erken kalkıp güzel bir kahvaltı yaparak güne başlıyoruz. Kahvaltı sonrası Kalegon Mevkii'ne çıkıp Gelintül Şelalesi'ni görüp gezdikten sonra 1 saat süreli serbest zaman veriyoruz. Ayder Köprüsü'nde toplandıktan sonra aracımıza binerek Laz müzikleri eşliğinde Fırtına ormanlarından geçerek Hala Köprüsü'nde duruyoruz. 1600 li yılların sonunda yapılan Ata yadigarı, tarihi kemerli köprüyü görüp gezip fotoğraf çektikten sonra hareket edip Çamlıhemşin üzerinden yolumuza devam edip Şenyuva

Köprüsü'ne gidiyoruz. Tarihi Kemerli Köprü'yü görüp gezdikten sonra " Sevdaluk " dizisinin bazı bölümlerinin çekildiği Çınçuva Kafe'de mola veriyoruz. Mola sonrası yerel araçlarımıza binerek hareket edip Fırtına Vadisi boyunca yol alıp yeşilin bin bir tonu içinde bulunmanın keyfiyle Palovit Şelalesi'ne gidiyoruz. Doğal orman dokusu içinde, Palovit Vadisi'nde bulunan muhteşem güzellikteki şelaleyi görüp fotoğraf çektikten sonra Çat Yolu üzerinde bulunan Şimşir Ormanı alanına gidiyoruz. Yaşlı ve hastalıklı Şimşir Ağaçlarını görüp fotoğraf çektikten sonra hareket edip Zilkale'ye gidiyoruz. Rum-Pontuslular zamanında sarp bir kaya üzerine inşaa edilmiş, yol kontrol noktası, konaklama yeri ve ileri karakol gibi misyonlar üstlenen tarihi Zilkale'yi görüp gezdikten sonra yolumuza devam edip Çamlıhemşin'e gelerek Serbest zaman molası veriyoruz. Mola sırasında dileyen katılımcılarımız Zipline etkinliğine katılabilirler. Mola sonrası Fırtına Deresi kenarında isteğe bağlı olarak yöresel menü eşliğinde afiyetle yiyebilirler. Yemek sonrası hareket edip Ayder'e gidiyoruz. Köprü'de yerel araçlara binerek 2320 metre yükseklikte, sıralı Kaçkar Dağları'nın eşsiz manzaralarını görebileceğimiz, aynı zamanda ayaklarınızın altında Avusor ve Kavron Vadilerini fotoğraflayabileceğimiz Huser Yaylası'na gidiyoruz. Bu bölgede gün batımını en iyi görebileceğimiz yer olan Huser Yaylası'nda geçirdiğimiz zamanın sonrası hareket edip Ayder'e/Otelimize gidiyoruz. Bir süre dinlendikten sonra akşam yemeğimizi afiyetle yiyoruz. İsteğe bağlı olarak yemek sonrası Kalegon Mevkii'ne çıkıp gecenin sessizliğinde gezintiye çıkıyoruz. Geceyi Ayder'de geçiriyoruz.

5.GÜN(26 EYLÜL 2022 PAZARTESİ): AYDER-SARP-ACARA/BATUM-BORÇKA-ARTVİN

Grubumuzun onayını alıp çok erken kalkarak kısa ve hızlı bir kahvaltı sonrası çipli yeni tip TC KİMLİK KARTLARI'ımızı yanımıza alarak hareket ediyoruz. Çamlıhemşin-Ardeşen-Fındıklı-Arhavi-Hopa üzerinden yolumuza devam edip Sarp'a gidiyoruz. T.C. Kimlik numarası yazılı **Yeni nesil KİMLİK KARTI** ile ülkemizden çıkış yapıp yaya olarak Acara'ya giriş yapıyoruz. Zengin Gürcü kültürü ve doğası ile tanışıp Merhaba demeye hazırız artık. Andrew Heykeli önünde durup grup anısı fotoğraf çektikten sonra yolumuza devam edip Hz. İsa'nın 12 Havarisi/Yardımcısından biri olan Saint/Aziz Mathias'ın anıt mezarının bulunduğu, Roma dönemine ait ve Osmanlı döneminde de kullanılan Gonio/Apsaros Kalesini görüp fotoğraf çektikten sonra Batum'a doğru yolculuğumuz devam ediyor. Ülkemizde, Bayburt'tan doğup keskin kavisler yapıp deli dolu akarak Batum yakınlarında geniş bir delta oluşturarak denize dökülen Çoruh Nehri'ni ve üzerindeki eski Gonio Köprüsünü gördükten sonra 14 Km yol alıp Acara Özerk bölgesinin başkenti Batum/Batumi'ye gidiyoruz. Panoromik Batum turu sonrası Ünlü Argonat Efsanesine konu olmuş Altın Post Heykelini görüp gezdikten sonra Meryemana Katedral'ini ziyaret ediyoruz. Acara Etnoğrafya/Sanat müzesi gezisi sonrası isteğe bağlı olarak Gürcü mutfağına özgü lezzetler ve Gürcü şarapları eşliğinde, Türk damak tadına uygun bir menü ile öğle yemeğimizi afiyetle yiyoruz. Yemek sonrası açık olması halinde Batum'un kuzey doğrusunda/Chakvi bölgesinde yer alan ve 19 yy'da Rus Botanikçi Krasnow tarafından kurulan, üçbinin üzerinde bitki çeşitliliği ile dünyanın en büyük ikinci botanik bahçesi konumunda olan Batumski/Botaniçiski Sad-Batum Botanik Bahçesi'ni geziyoruz. Gezi ve fotoğraf çekimleri sonrası hareket edip Batum şehir merkezinde; Türk Mahallesi ve Osmanlı yapısı Orta Camii ziyareti sonrası Drama/Opera Binasını dıştan görüp geziyoruz. Kısa süreli alışveriş molası sonrası Avrupa Meydanı, Medea Heykeli, Ay Saati, Piazza Meydanı gezileri sonrası Batum'dan ayrılıp hareket ediyoruz. Acara'dan çıkış yaptıktan sonra isteğe bağlı Free Shop'ta isteğe bağlı alışveriş yapıyoruz. Ülkemize giriş işlemleri sonrası yola çıkıp kısa aynı yol üzerinden yolumuza devam edip Hopa ayrımından sola dönerek Borçka'ya gidiyoruz. Yerel araçlarımıza binerek orman sigortalı yollardan geçerek 45 dakika süreli yolculuk sonrası Karagöl'e gidiyoruz. 1430 metre yükseklikte bulunan, son yıllarda adından sıkça söz ettiren ve sosyal medya dünyasında kalp şekli ile ilgi ve beğeni gören Borçka Karagöl doğallığını korumayı başarmış. Gölde manzaranın ve doğanın keyfini çıkarırken fotoğraf karelerimiz ardı ardına bu görsel şölenle coşacak. Turumuzda ayrıldığınız her noktada "buradan ayrılmak zordu" dediğiniz anlar olacak ama buradan ayrılmak gerçekten zor olacak. Yapılan etkinlikler sonrası hareket edip aynı yollardan geçerek Borçka'ya gelip araç değiştirerek Livane/Artovani Artvin'e/Otelimize gidip odalarımıza yerleşiyoruz. Dinlenme sonrası akşam yemeğimizi otelimizde yiyoruz. Geceyi Artvin'de geçiriyoruz.

6.GÜN(27 EYLÜL 2022 SALI): ARTVİN-HOPA-ÇAĞLAYAN-UZUNGÖL-TRABZON

Erken kalkıp güzel bir kahvaltı yaparak güne başlıyoruz. Kahvaltı sonrası otelimizden ve Artvin'den ayrılıp Deriner Barajı Seyir Terası'na gidiyoruz. Bir mühendislik harikası olan heybetli görünümü ilse sizleri büyüleyecek olan Baraj Gölü ve gövdesi seyir ve fotoğraf çekimleri sonrası hareket edip Borçka-Hopa-Arhavi üzerinden yolumuza devam edip Fındıklı Çağlayan Köyü'ne gidiyoruz. Çağlayan Köyündeki 18.yy da yapılan tarihi Konaklar arasında yapacağımız gezinti ve fotoğraf çekimleri sonrası Zeki Amca'nın Tahta Kaşık Atölyesinde çay molası veriyoruz. İsteğe bağlı olarak alışveriş yaptıktan sonra hareket edip Rize girişinde yer alan Rize Bezi/Feretiko atölyesine uğrayıp isteğe bağlı alışveriş yapıyoruz. Mola sonrası hareket edip Of-Çaykara üzerinden yolumuza devam edip toplamda 52 Km yol aldıktan sonra Uzungöl'e gidiyoruz. Uzungöl'ün dinlendirici doğası eşliğinde göl çevresinde gezinti yaparak fotoğraf çekiyoruz. İnan Tesisleri içerisinde yer alan Ağaç Müzesi'ni görüp gezdikten sonra hareket edip yol üzerinde kiremitli bir çatı ile kapatılmış, bölgedeki tek örnek olan Hapsiyaş Köprüsü'nde fotoğraf molası verdikten sonra yol üzerinde bir Çay Fabrikasında çayın işlenişinin tanıtımı ve alışveriş için mola veriyoruz. İkram edilen taze organik çayımızı içerken kendinizi "program sanki dün başladı ne çabuk bitti" diye sohbet ederken bulabilirsiniz. Mola sonrası hareket edip Sürmene'ye gidiyoruz. Yöreyle özgü el yapımı ile imal edilen Sürmene Bıçakları tanıtımı ve isteğe bağlı alışveriş sonrası hareket edip Trabzon'a gidiyoruz. Bir restoranda isteğe bağlı olarak akşam yemeğimizi afiyetle yedikten sonra uçuş saatimize kadar serbest zaman geçiriyoruz. Saat 20.30'da hareket edip kısa süreli yolculuk sonrası Trabzon Havaalanı İç Hatlar Terminali'ne gidiyoruz. Bilet, check-in işlemleri ve bagaj teslimi sonrası Anadolujet'in TK 7069 sayılı uçuşu ile saat: 23.05'te Ankara için havalanıyoruz. Yaklaşık 1 saat, 20 dakika süreli uçuş sonrası saat: 00.25'te Esenboğa Havaalanı'na iniyoruz. Bagaj alımı sonrası bizi bekleyen transfer aracımıza binip Çiğdemim Derneği önüne gelerek etkinliğimizi bitiriyoruz.

GEZİ ÜCRETİ: 6.550 TL. Üyelere 6.500 TL. peşin ve nakit.

GEZİ KAPSAMINDA VERİLECEK HİZMETLER: Havalimanı transferleri, Ankara-Trabzon, Trabzon-Ankara gidiş dönüş Anadolujet ekonomi sınıfı uçak bileti, katılımcı sayısına göre belirlenmiş özel tur aracı, kahvaltı(6), akşam yemeği(5), otellerde konaklama(5), Huser Yaylası, Zilkale-Palovit Şelalesi gezisi, tam gün Batum gezisi, Borçka Karagöl gezisi, Sütlaç ikramı, programda belirtilen tüm turlar, Ayder'de tulum eşliğinde eğlence, TÜRSAB seyahat sigortası, tüm çevre gezileri, kokartlı rehberlik hizmetleri ve acenta eşliği gezi ücretine dahil edilmiştir.

GEZİ ÜCRETİNE DAHİL OLMAYAN HİZMETLER: Müze ve Ören yeri giriş ücretleri, tüm öğle yemekleri, akşam yemeklerinde su ve verilen içecek dışında kalan içecek ücretleri, Yurt dışı çıkış harcı: 150.00 TL, kişisel harcamalar ve 6.gün akşam yemeği gezi ücretine dahil edilmemiştir.

PLANLANAN KONAKLAMA TESİSLERİ:

Gümüşhane Ramada Otel/1 gece, Birun Kümbet Dağ Evi/1 gece, Ayder'de Haşımoğlu veya Kaçkar Otel/2 gece, Artvin Grand Otel/1 gece şeklinde konaklama yapılacaktır.

ACARA/BATUM İÇİN ÖNEMLİ HATIRLATMA:

Türkiye ile Gürcistan devletleri arasında yapılan anlaşma gereği T.C vatandaşları Gürcistan'a T.C kimlik numaralı ve çipli yeni nesil **KİMLİK KARTLARI** ile geçiş yapabilmektedir. Bunun dışındaki kimlik kartları ile geçiş yapılması mümkün değildir. Ailesi ile birlikte(anne ve babanın aynı anda) seyahat etmeyecek olan 18 yaş altı katılımcılarımızın Gürcistan'a geçişleri için yanında olmayan anne veya babanın noterden onaylı muvaffakatname alması gerekmektedir. Bebekler ve çocuklar dahil kimliklerde fotoğraf olması zorunludur. Tura çıkmadan evvel lütfen nüfus idaresine başvurarak çocuklarınızın nüfus cüzdanlarını fotoğraflı hale getiriniz. Kimlik Kartları'nızın yırtık ve yıpranmış olmaması gerekmektedir.

ÇİĞDEM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli) mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf: Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşılı ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.